

Wiadomość Tygodnia

PAPIEŻ FRANCISZEK DO OSÓB KONSEKROWANYCH

Charyzmat każdej rodziny zakonnej jest strzeżony zarówno przez posłuszeństwo, jak i mądrość. Te dwa elementy pozwalają na dostosowanie reguł do wymagań danej epoki. Papież Franciszek mówił o tym na uroczystej Mszy w bazylice watykańskiej z udziałem osób konsekrowanych.

Liturgiczne święto Ofiarowania Pańskiego jest bowiem obchodzone w Kościele jako Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Dodatkowej wagi dzisiejszym obchodom dodaje fakt, iż wpisują się one w trwający właśnie Rok Życia Konsekrowanego, ogłoszony przez Franciszka.

Nawiązując do czytań liturgicznych Papież przywołał obraz Maryi podążającej z Jezusem w ramionach do świątyni. „Ramiona Matki są jak schody, którymi Syn Boży do nas zstępuje, schody uniżenia się Boga” – zaznaczył Ojciec Święty.

„Możemy ten ruch rozważać w sercu, wyobrażając sobie ewangeliczną scenę, jak Maryja wchodzi do świątyni z Dzieciątkiem na ręku – mówił Papież. – Matka Boża podąża, ale to Syn idzie przed Nią. Ona Go niesie, ale to On Ją niesie na tej drodze Boga przychodzącego do nas, abyśmy mogli iść do Niego. Jezus przemierzył tę naszą drogę i wskazał nam «drogę nową i żywą», którą jest On sam. Także dla nas, osób konsekrowanych, otworzył On pewną drogę”.

Franciszek zauważył, że Ewangelia pięciokrotnie podkreśla posłuszeństwo Maryi i Józefa wobec „Prawa Pańskiego”. Jezus nie przyszedł, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Ojca; i to, jak powiedział, było Jego „pokarmem”.

„Tak więc ten, kto idzie za Jezusem, podąża drogą posłuszeństwa, jakby naśladowując Jego uniżenie, utożsamienie swojej woli z wolą Ojca, i to aż do unicestwienia i upokorzenia samego siebie – mówił Papież. – Dla osoby konsekrowanej postępowanie naprzód oznacza uniżenie się w służbie. Pójście drogą Jezusa, który «nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem». Uniżyć się, stając się sługą, aby służyć. Ta droga przybiera formę reguły, naznaczonej charyzmatem założyciela. Niezastępowalną regułą dla wszystkich jest zawsze Ewangelia, ale Duch Święty w swej nieskończonej kreatywności wyraża ją także w różnych regułach życia konsekrowanego, jednak wszystkie rodzą się z pójścia za Jezusem, z tej drogi uniżenia na służbie. Poprzez to «prawo», jakim jest reguła, osoby konsekrowane mogą osiągnąć mądrość, która nie jest czymś abstrakcyjnym, ale dziełem i darem Ducha Świętego, a widocznym tego znakiem jest radość”.

Franciszek wspominał, że młodzi ludzie, jakimi byli Maryja z Józefem, podążali za prawem Pana, szli drogą posłuszeństwa. A On przemienił ich posłuszeństwo w mądrość poprzez działanie swojego Ducha Świętego.

„Niekiedy Bóg może obdarzyć darem mądrości młodego człowieka, ale zawsze na drodze posłuszeństwa i uległości Duchowi Świętemu. To posłuszeństwo i uległość nie są czymś teoretycznym, także one zależą od porządku Wcielenia Słowa: uległość i posłuszeństwo założycielowi, uległość i posłuszeństwo konkretnej regule, uległość i posłuszeństwo przełożonemu, uległość i posłuszeństwo Kościołowi. Chodzi o konkretną uległość i posłuszeństwo – podkreślił Ojciec Święty. – Poprzez wytrwałe podążanie w posłuszeństwie dojrzewa mądrość osobista i wspólnotowa, a w ten sposób możliwym się staje także dostosowanie reguł do czasów: prawdziwe dostosowanie do wymagań danej epoki jest bowiem w istocie dziełem mądrości, kształtowanym w uległości i posłuszeństwie. Ożywienie i odnowienie życia konsekrowanego zachodzą poprzez wielkie umiłowanie reguły, a także poprzez zdolność do kontemplacji i słuchania starszych zgromadzenia. W ten sposób depozyt, charyzmat każdej rodziny zakonnej jest strzeżony zarówno przez posłuszeństwo, jak i mądrość”. Franciszek zaznaczył, że to właśnie dzięki posłuszeństwu i mądrości uchronimy się przed przeżywaniami życia konsekrowanego na sposób *light*. Sprowadziłoby się to do karykatury życia religijnego, realizowanego w pójściu za Chrystusem bez wyrzeczenia, w modlitwie bez spotkania, życiu braterskim bez komunii, posłuszeństwie bez zaufania, miłości bez transcendencji.

Na zakończenie Ojciec Święty zauważył, że osoby konsekrowane prowadzą ludzi do Jezusa, ale by stać się przewodnikami innych, same muszą się Mu dać najpierw poprowadzić.

Za: [Radio watykanskie](http://Radio.watykanskie)

Wiadomość tygodnia w kraju

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO W POLSCE

SŁOWO PRZEWODNICZĄCEGO KWPZM DO ZAKONNIKÓW

Rodzina to pełne ciepła relacje ludzi sobie bliskich. Nie sposób wyobrazić sobie rodzinę bez miłości, nie sposób żyć, gdy nie słyhać brzmienia zatroskanych słów, bez wiary, że obok są osoby, które nigdy nie skrzywdzą. Wówczas nawet milczenie jest wymowne i wystarcza, bo słów nie trzeba, gdy przemawia bliskość.

Drodzy Współbracia,

nie założyliśmy rodziny, choć to życie piękne. To jednak nie znaczy, że wyrzekliśmy się miłości. Bez niej nikt nie umie przecież żyć.

Dzisiaj w Dniu Życia Konsekrowanego Bogu dziękujemy za to że Bóg nas pokochał. Że doświadczając możemy tej nie do opowiedzenia Bliskości, wsłuchiwać się w owo zatroskane Milczenie.

Wiemy, żeśmy zaślubieni z Bogiem na wieki – wybrani, zaproszeni, umiłowani. W tej perspektywie nasza konsekracja zakonna jest drogą wyjątkową, nieprzeciętną.

Spotykając w życiu taką Miłość, nie sposób o niej milczeć. Boże, dziękujemy Ci za powołanie. Boże, dziękujemy że jesteś Miłością!

o. Janusz Sok, CSsR
Przewodniczący KWPZM

BIELSKO-BIAŁA

Do przeżywania życia konsekrowanego jako napięcia pomiędzy prawem - Bożym, ewangelicznym czy zakonnym - a Duchem Świętym zachęcił bp Roman Pindel podczas liturgii w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bielsku-Białej.

Ordynariusz bielsko-żywiecki w asyście ponad 30 kapłanów przewodniczył 2 lutego Eucharystii z okazji święta Ofiarowania Pańskiego i Dnia Życia Konsekrowanego.

W bielskiej świątyni modliło się około stu siostr zakonnych ze zgromadzeń działających na terenie diecezji bielsko-żywieckiej. Obecni byli przełożeni działających na Podbeskidziu zgromadzeń, instytutów zakonnych i stowarzyszeń apostołskich. Uczestnicy liturgii przeszli w procesji ze świecami wokół świątyni, odnowili także śluby i przyrzeczenia zakonne.

W homilii bp Pindel analizując czytany dziś fragment Ewangelii św. Łukasza, zwrócił uwagę na zaskakującą postawę milczenia Józefa i Maryi, którzy chcąc wypełnić prawo, przynoszą Jezusa do świątyni i słyszą natchnione słowa Symeona. "Dziwią się słowom Symeona na temat Jezusa, a Symeon błogosławi ich. Poza tym dziwieniem się Maryi i Józefa nie ma żadnych słów wypowiedzianych przez tych, którzy przyszli by wypełnić prawo" - dodał kaznodzieja.

"Odkrywamy dziś w tym tekście, że przestrzeganie prawa i uległość Duchowi Świętemu są jakby przeciwstawione, ale zarazem jakby uzupełniające się wzajemnie" - wyjaśniał biskup, wskazując, że przeniesiony do świątyni Jezus już jest Synem Bożym, a Jego

najważniejszym aktem - jako Boga i człowieka - jest założenie ofiary z siebie samego.

"Nie potrzeba więc, jeżeli patrzymy na ten tekst teologicznie, ażeby składać ofiarę na rzecz wykupienia Jezusa z obowiązków kapłańskich, ani nie potrzeba wyczekiwania tych 40 dni na oczyszczenia Maryi, nie potrzeba złożenia ofiary, która kończyła ten czas" - dodał, podkreślając jak bardzo Maryja i Józef są posłuszni wobec obowiązującego prawa Bożego.

"Uświadamiamy sobie równocześnie, że samo prawo i jego przestrzeganie to nie wszystko, ale i powoływanie się na Ducha Świętego a lekceważenie prawa, przykazań, reguł i konstytucji nie jest przepisem na życie we wspólnocie chrześcijańskiej" - podkreślił biskup.

Na koniec zaproponował, by przesłanie fragmentu Ewangelii odczytać jak zachętę do przeżywania życia konsekrowanego "jako napięcia pomiędzy prawem - Bożym, ewangelicznym zakonnym czy konstytucją - a Duchem Świętym". "Jedno bez drugiego nie może istnieć" - podkreślił.

"Przyjmijmy, że człowiek, które realizuje prawo, szeroko pojęte, może spodziewać się, że spotka na swej drodze proroka, usłyszysz głos Ducha Świętego, będzie zdolny do tego, by być posłusznym Temu, który jest Duchem dawanym dla naszego życia, rozwoju i naszego przekraczania siebie" - dodał.

Po Mszy biskup wręczył 12 listów gratulacyjnych siostrm obchodzącym okrągłe jubileusze - od 25-lecia do 75-lecia życia zakonnego.

W imieniu wszystkich zebranych słowa podziękowania wobec ordynariusza wypowiedzieli referentka ds. zakonów i zgromadzeń żeńskich s. Magdalena Dymek FDC oraz referent ds. instytutów życia konsekrowanego dla zakonów i zgromadzeń męskich ks. Tadeusz Słonina SDS.

Na terenie diecezji bielsko-żywieckiej istnieje 61 klasztorów, należących do 29 żeńskich zgromadzeń zakonnych. Żyje w nich ponad 500 siostr. Na terenie diecezji jest też 26 męskich domów

zakonnych, należących do 15 zgromadzeń męskich, skupiających ponad stu kapłanów i kilkudziesięciu braci zakonnych. Kapłani zakonni prowadzą 17 parafii na Podbeskidziu. Za: www.deon.pl

BYDGOSZCZ

Ksiądz Biskup Jan Tyrawa – biskup bydgoski corocznie zaprasza osoby konsekrowane z diecezji do katedry na dzień 2 lutego. W tym roku przeżywany był w ramach Roku Życia Konsekrowanego.

Na terenie diecezji znajduje się trzynaście Zgromadzeń zakonnych żeńskich (w tym dwa kontemplacyjne: Siostry Karmelitanki Bose i Klaryski) do których łącznie należy ponad 130 siostr. Zakonników jest prawie stu w ośmiu Zgromadzeniach męskich. Na terenie diecezji jest dom prowincjalny, seminarium misyjne i nowicjat Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy oraz Sanktuarium Matki Bożej Zgromadzenia Świętej Rodziny w Górcie Klasztornej oraz Matki Bożej Szentsztackiej w Bydgoszczy

Uroczystej Eucharystii przewodniczył Ksiądz Biskup w koncelebrazie w kapłanami zakonnymi. W homilii Biskup Bydgoski podkreślił potrzebą „znaku osób konsekrowanych w dzisiejszym świecie”. Życie zakonne musi być znakiem Królestwa Bożego oraz modlitwy. Wtenczas Bóg da i powołania.

Po homilii nastąpił obrzęd odnowienia ślubów zakonnych. Umocnieni pasterskim błogosławieństwem z nadzieją kroczymy w kolejny rok życia konsekrowanego.

Na zakończenie wszyscy spotkali się z Księdzem Biskupem i między sobą na wspólnym posiłku. **O. Władysław Budziak CSSp**

DROHICZYN

W przeżywanym obecnie Roku Życia Konsekrowanego, członkowie zgromadzeń zakonnych z terenu diecezji drohiczyńskiej przybyli wieczorem 31 stycznia, na zaproszenie biskupa drohiczyńskiego Tadeusza Pikusa do Drohiczyzna na wspólną modlitwę. Poprzedziła one też obchodzony w Święto Ofiarowanie Pańskiego, Światowy Dzień Życia Konsekrowanego.

Spotkali się oni najpierw w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego, gdzie z zachętą do pomocy i otoczenia modlitwą Drohiczyńskiej Pielgrzymki Pieszej na Jasną Górę, duszpasterstwa nauczycieli i dzieł ewangelizacyjnych zwrócił się, odpowiedzialny za to w diecezji, ks. dr Robert Grzybowski. Odmówiono Koronkę do Miłosierdzia Bożego, a konferencję na temat odczytywania i realizacji charyzmatów w życiu zakonnym wygłosił rektor WSD w Drohiczyźnie ks. prał. prof. dra hab. Tadeusz Syczewski. Odwołał się w niej do słów: „Bóg jest Miłością”, które w 1999 roku były hasłem pielgrzymki św. Jana Pawła II do Polski, w tym również jego pobytu w Drohiczyźnie. Podkreślił, odwołując się do jego papieskiego nauczania, że są to z słowa – klucze do zrozumienia każdego powołania, gdyż miłość, którą Bóg nas pierwszy umiłował, czyni nowymi ludźmi. Świętość bowiem to miłość. „Jesteśmy zatem, przypomnieliśmy, wezwani do tego, aby świadczyci o Jego miłości i odważnie głosić to fundamentalne przesłanie najpierw w swoich wspólnotach, a potem w miejscu, w którym przyszło nam żyć i pracować. Wzywajmy potęgą miłości Boskiej Ducha Świętego, aby uczynił nas zdolnymi do miłowania. Aby pozwolił nam pozostać siewcami miłości, konstruktorami wspólnoty, operatorami braterstwa. Mamy być siewcami dobra, pokoju, solidarności, ale także odpowiedzialności za Kościół, za Ojczyznę i za każdego człowieka” – mówił ks. Syczewski.

Przypomniał on również, że życie konsekrowane ma być świadectwem miłości Boga na różnych płaszczyznach posługiwania.

„Życie konsekrowane ma wielkie znaczenie właśnie dlatego, że wyraża nieograniczoną bezinteresowność i miłość, co jest szczególnie doniosłe, zwłaszcza w świecie zagrożonym zalewem spraw nienazwanych, materialnych i przemijających. W życiu Kościoła i społeczeństwa potrzebni są ludzie zdolni do całkowitego poświęcenia się Bogu i bliźnim dla miłości Boga. Jesteście Bogu potrzebni, jesteście nieocenionym darem dla całego Kościoła, ojczyzny i diecezji”, podkreślił.

Głównym punktem modlitewnego spotkania była Eucharystia, celebrowana w katedrze p.w. Trójcy Świętej przez ks. bpa Tadeusza Pikusa. Podkreślił on znacznie, jakie mają zakony w diecezji wspierając i włączając się w nurt jej duszpasterskich działań. Podkreślając zaś obecność biskupa seniora Antoniego Dydyczka, którego nazwał „Pierwszym Zakonnikiem diecezji”, przypomniał, że ten szczególny rok dla zakonników, jest dla niego rokiem jubileuszowym, 60 rocznicy złożenia przez ślubów w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów. Ks. bp Pikus zachęcił także wszystkich do świętowania jubileuszy, które pomagają w odnowieniu pierwotnej gorliwości i miłości.

Homilię wygłosił wikariusz biskupi ds. życia zakonnego, salezjanin ks. Dariusz Matuszyński SDB. Powiedział on, że chociaż świat często nie rozumie istoty życia konsekrowanego, to zakony nie są „azylem dla zagubionych, ale znakiem i drogowskazem pogodnego nieba.” Przypomniał, że osoby życia konsekrowanego to nie tylko siostry zakonne, bracia i ojcowie, ale również osoby należące do instytutów świeckich i do indywidualnych form życia konsekrowanego, które oddają siebie na służbę Bogu i ludziom poprzez naśladowanie Jezusa na drodze rad ewangelicznych. Powiedział że w Polsce jest około 35 tysięcy osób konsekrowanych. 83 zakony kontemplacyjne, a na terenie diecezji drohiczyńskiej obecnie znajduje się 18 domów zakonnych zgromadzeń żeńskich, gdzie przebywa 115 siostr oraz 3 zakony męskie: salezianie, sercanie i kapucyni, w których mieszka 25 zakonników. Ks. Matuszyński wyjaśnił też symbolikę logo Roku Życia Konsekrowanego, które ukazuje powszechne pojednanie w Chrystusie i to co możemy dać światu: Ewangelię, prorocstwo i nadzieję. Podkreślił też mądrość w odkryciu przez założycieli zgromadzeń konkretnego charyzmatu, przekazywanego kolejnym pokoleniom swych uczniów. Powiedział, że obecni członkowie zgromadzeń powinni z wdzięcznością myśleć o swym powołaniu, ponieważ mogą być oni częścią tej niebanalnej i ważnej historii. „Tysiące osób w naszym społeczeństwie wiedzie życie miernej rozpaczy. Spędzają długie, męczące godziny w pracy, której nie znoszą, aby móc kupić rzeczy, których nie potrzebują oraz żeby zrobić wrażenie na ludziach, których nie lubią. To takie bolesne i prawdziwe. A zakony kontemplacyjne, są takim czytelnym znakiem, że nie wszyscy muszą wpaść w ten owczy pęd i dostawać na każdym kroku medialnej, zakupowej, czy kredytowej zadyszki. Mniszki i mnisi, to nie dziwolągi. To znakdla rozpedzonego czło-

wieczeństwa, że warto czekać na kogoś Większego” – powiedział. Podkreślił również, że zakonnicy są ludźmi, którzy dali się uwieść Jezusowi.

Ksiądz biskup senior Antoni Dydycz, podzielił się wspomnieniami z pierwszego spotkania przełożonych zakonnych, których w Roku Świętym 1983 zaprosił do Bazyliki Św. Piotra w Rzymie św. Jan Paweł II. Przerodziło się to następnie w obchodzony w Święto Ofiarowania Pańskiego, Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Eucharystię poprzedziła procesja z relikwiami świętych i błogosławionych założycieli i członków zgromadzeń, aby w ich obecności modlić się o odczytywanie drogi realizacji swych charyzmatów, prosząc ich o wstawiennictwo u Boga. Odbyło się też uroczyste odnowienie ślubów zakonnych i wspólna agapa.

Ks. Artur Płachno

ELBLĄG

2 lutego br. osoby konsekrowane diecezji elbląskiej zgromadziły się w Kościele Katedralnym pw. św. Mikołaja w Elblągu, by o godz. 9.30 adoracją Najświętszego Sakramentu i modlitwą różańcową rozpocząć świętowanie Dnia Życia Konsekrowanego. Uroczystej Eucharystii o godz. 10.00 przewodniczył biskup elbląski ks. dr Jacek Jezierski wraz z licznie zgromadzonymi kapłanami.

W homilii ukazał piękno powiązania Święta Ofiarowania Pańskiego z ustanowionym przez św. Jana Pawła II dniem poświęconym osobom żyjącym radami ewangelicznymi. Przypomniał też początki życia monastycznego oraz zachęcił do odczytywania charyzmatów różnych form życia konsekrowanego w świetle współczesnych wyzwań pod kierunkiem Ducha Świętego.

Po Eucharystii konferencję poświęconą radości powołania oraz zagrożeniom, na które osoba konsekrowana powinna zwrócić uwagę, wygłosił o. Piotr Wiśniewski CSsR.

Zakończeniem wspólnego świętowania była agapa, która – jak co roku – stała się okazją do spotkań i radosnej wymiany doświadczeń życia poszczególnych wspólnot. s. [Beatrycza Magdalena Mikulska OCD](#)

EŁK

Wasze śluby zakonne są odpowiedzią na prowokacje współczesnego świata - powiedział bp Jerzy Mazur podczas Mszy św. w Święto Ofiarowania Pańskiego. Na wspólnotowe uroczystości do Ełku przyjechali członkowie zgromadzeń zakonnych i instytutów życia konsekrowanego oraz wdowy i dziewice konsekrowane. Wprowadzeniem do świętowania Dnia Życia Konsekrowanego w diecezji ełckiej była konferencja ks. prał. Stanisława Józwiaka.

Dyrektor Wydziału Zakonnego zauważył, że miłość i cierpienie są najcenniejszymi wartościami na tym świecie, na które może zdobyć się człowiek. Kapłan przypomniał o trwającej w diecezji duchowej adopcji powołań. Jest to forma zobowiązania do codziennej modlitwy w intencji osoby Bogu wiadomej, która rozoznaje swoje powołanie. Jak podkreślił ks. Józwiak, "Bóg powołuje wiele osób, którym bardzo dziś potrzebne jest wsparcie".

W ramach uczczenia Roku Życia Konsekrowanego, bp Jerzy Mazur zaproponował zgromadzeniom, aby odwiedzały parafie na terenie diecezji. Ks. Józwiak zauważył z kolei, że ma to na celu nie tylko ożywienie powołań, ale także świadectwa życia osób konsekrowanych. W adoracji Najświętszego Sakramentu uczestnicy dziękowali Bogu za dar swego powołania.

Punktem kulminacyjnym świętowania była uroczysta Msza św., której przewodniczył bp Jerzy Mazur. „W roku Życia Konsekrowanego słowa św. Teresy od Jezusa nabierają jeszcze większego znaczenia. Karmelitanka mówiła, że „Bóg sam wystarczy”. Te słowa niech stają się pragnieniem osób życia konsekrowanego, niech stają się pragnieniem nas wszystkich” – powiedział biskup. „Papież ogłaszając ten rok powiedział, że konsekrowani są żywymi ikonami Boga. W tym roku pragniemy pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach klasztornych. Niech ten czas będzie dobrą sposobnością dla konsekrowanych, by na nowo odkryć wartość całkowitego poświęcenia się Bogu” – podkreślił bp Mazur.

Hierarcha zachęcał: „Bądźcie wierni charyzmatowi zgromadzenia. Właściwe zrozumienie i przeżywanie charyzmatu jest pozytywną obroną przed dzisiejszymi zagrożeniami. Takie życie zgodne z charyzmatem jest źródłem i siłą duchową oraz budzi zapał misyjny”.

Na zakończenie bp Mazur zauważył, że śluby zakonne, życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie stanowią odpowiedź na potężne wyzwania i prowokacje współczesnego świata. "Dzisiejszy świat narzuca hedonistyczną kulturę, ośmiesza wartość czystości, dziewictwa. Wasze życie ślubem czystości jest odpowiedzią na te prowokacje i daje świadectwo błogosławionego ładu w niełatwą sferę czystej miłości. Dzisiejszy świat narzuca materializm i szerzy żądzę posiadania. Wasze życie ślubem ewangelicznego ubóstwa jest pozytywną odpowiedzią na te sytuacje i pokazuje, że Bóg jest prawdziwym bogactwem ludzkiego serca. Dzisiejszy świat narzuca wieloznaczne pojmowanie wolności, które oddzielają od fundamentalnej więzi z prawdą i normą moralną. Wasze życie klubem ewangelicznego posłuszeństwa jest odpowiedzią na te prowokacje. Starajcie się rozoznawać wolę Bożą na kolanach i w duchu posłuszeństwa ją wypełniać" - dodał.

Po Mszy św. uczestnicy wysłuchali wykładu o. Kazimierza Szymczychy SVD, sekretarza KEP ds. Misji, który mówił o „Szansach i wyzwaniach posługi misyjnej”. Misjonarz zwrócił uwagę, że pokora jest najważniejszą cnotą posługi misyjnej. „Kolejne cnoty pomocne na misjach to umiejętność słuchania oraz duch ofiarny. Nie ma misji bez zauważenia człowieka potrzebującego” – powiedział o. Szymczycha.

Misjonarz podkreślił, że każdy jest powołany do tego, aby świadczyć o Chrystusie. Wystąpienie zakończyła prezentacja multimedialna „Moja Afryka”, podczas której uczestnicy zobaczyli życie misjonarzy i misjonek.

Świętowanie zakończyło się wspólną agapą. Na terenie diecezji ełckiej jest 5 zgromadzeń zakonnych męskich oraz 13 zgromadzeń żeńskich. mr

GNIEZNO

Prymas Polski abp Wojciech Polak przewodniczył 2 lutego w katedrze gnieźnieńskiej Mszy św. z okazji święta Ofiarowania Pańskiego i Dnia Życia Konsekrowanego. "Jesteśmy z Ewangelii i dla Ewangelii. Jesteśmy po to, aby dziś dawać o niej świadectwo" - mówił do sióstr i braci zakonnych.

Wspólna modlitwa w bazylice prymasowskiej zgromadziła osoby konsekrowane z całej archidiecezji gnieźnieńskiej. Zgodnie z zachętą Prymasa Polski siostry, bracia i ojcowie zakonnicy przywieźli z sobą relikwie założycieli swoich wspólnot zakonnych i osobistych patronów, za wstawiennictwem których modlili się przed rozpoczęciem Eucharystii. Uczestniczyli również w procesji ze świecami, a później odnowili ślubny i przyrzeczenia zakonne.

Zwracając się do zgromadzonych Prymas Polski wskazał w homilii na rolę i miejsce osób konsekrowanych we współczesnym świecie, streszczając je za papieżem Franciszkiem w trzech słowach - Ewangelia, prorocтво i nadzieja. Jak podkreślił, Ewangelia jest źródłem i mocą życia konsekrowanego, a sercem Ewangelii jest spotkanie z Jezusem.

"Każda forma życia konsekrowanego, zauważa w swym liście na Rok Życia Konsekrowanego papież Franciszek, rodzi się z wezwania Ducha, by iść za Chrystusem, tak jak tego naucza Ewangelia. A dzisiejsza Ewangelia o ofiarowaniu Jezusa w jerozolimskiej świątyni przypomina również i to, że nie jest to, i nie może być droga wygodna, bez zobowiązań i bez przeszkód, bez wyzwań i stawianych na niej wciąż nowych wymagań. Iść za Chrystusem, tak jak tego naucza Ewangelia, to także dostrzec ów znak, któremu sprzeciwiać się będą. I chodzi najpierw o nas samych, o nasz wewnętrzny opór, o wszystko to, co w nas wciąż jeszcze Mu się sprzeciwia" - zauważył abp Wojciech Polak.

"Jesteśmy z Ewangelii i dla Ewangelii - mówił dalej. - Jesteśmy po to, by żyć jej słowami. Jesteśmy po to, aby dziś dawać o niej świadectwo" - dodał, podkreślając słowami papieża Pawła VI, aby było to świadectwo "sług, których życie jaśniej zapala". W odniesieniu do prorocтва metropolita gnieźnieński wskazał na prorokinię Annę - kobietę z jednej strony zatopioną w Bogu, z drugiej otwartą na ludzi, ich nadzieje i oczekiwania.

"Warto w Jej postaci zobaczyć też dziś i siebie" - mówił Prymas, dodając, że współczesnego świata - jak prosi Franciszek - nie przebudzą ani rewolucjoniści, ani trybuni ludowi. Nie od nich zależy przemiana świata. "Jedynie człowiek Boży, człowiek, który zna Boga i wie, że Bóg jest po jego stronie i który nie musi odpowiadać przed innymi panami, jak tylko przed Bogiem, a zatem

człowiek, który wie, że nie jest nigdy sam, bo jest z nim Bóg, zdolny jest przebudzić świat" - zaznaczył Prymas.

I wreszcie trzecie słowo - nadzieja. Konsekrowani są nadzieją Kościoła, ale nie przez to - wskazał abp Polak - że jest ich dużo, ani przez to, że prowadzą wciąż liczne dzieła i są znacząco obecni w społeczności. Ta nadzieja, jak powtórzył za papieżem Franciszkiem, nie jest oparta na liczbach czy dziełach, ale na Tym, w którym złożyliśmy nasze zaufanie. "I o tym właśnie macie nam, Siostry i Bracia, nieustannie przypominać i wobec całego Kościoła dawać świadectwo" - prosił na koniec metropolita gnieźnieński.

Mszę św. wspólnie z Prymasem Polski celebrowali: bp Krzysztof Wętkowski, bp senior Bogdan Wojtuś, ks. Tomasz Trzaskawka z referatu ds. zakonnych Kurii Metropolitalnej w Gnieźnie, o. Jacek Korsak OFMConv, gwardian klasztoru franciszkanów w Gnieźnie, przedstawiciel zakonów męskich w archidiecezji gnieźnieńskiej ds. przygotowania i przebiegu Roku Życia Konsekrowanego oraz gnieźnieńscy kapłani.

W archidiecezji gnieźnieńskiej mieszka i posługuje ponad 250 zakonnicy i zakonników. Najliczniejszą grupę wśród żeńskich wspólnot stanowią siostry elżbietanki i siostry służebniczki Niepokalanego Poczęcia NMP. Obecne są również dominikanki, szarytki, pallotynki, sercanki, urszulanki, siostry Opatrzności Bożej, siostry Sacre Coeur, siostry Służebnice Prawdy Bożej Katechetki Rodzin, siostry Wynagrodzicielki Najświętszego Oblicza i siostry franciszkanki. W Gnieźnie swój klasztor mają także karmelitanki bose, dla których trwający rok jest wyjątkowy także z racji jubileuszu 500-lecia urodzin św. Teresy z Avila. Męskich wspólnot zakonnych jest mniej. W Gnieźnie posługują Bracia Serca Jezusowego, franciszkanie konwentalni i michalicy, w Kawnicach i w Łądzie n. Wartą salezjanie, w Wągrowcu i Biechowie paulini, w Pakości franciszkanie, w Mogilnie zaś kapucyni. Za: www.deon.pl

KATOWICE

Macie żyć Ewangelią, jeżeli będziecie nią żyli, staniecie się dla świata proroctwem, a przez to dacie światu nadzieję - powiedział bp Adam Wodarczyk do osób konsekrowanych z całej archidiecezji katowickiej, które spotkały się na wspólnej modlitwie i Eucharystii w poniedziałek, 2 lutego, w archikatedrze Chrystusa Króla w Katowicach.

Najpierw w krypcie archikatedry zgromadzone zakonnice i zakonnicy wysłuchali konferencji o. dr Waldemara Barszcza z Tarnowa, który był wieloletnim pracownikiem watykańskiej Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. O. Barszcz skupił się na wyzwaniach stojących przed nimi w Roku Życia Konsekrowanego.

- Osoby życia konsekrowanego muszą być prorokami w dzisiejszym świecie, w którym niejednokrotnie akceptowane jest zło - powiedział. Mówiąc o współczesnych wyzwaniach przypomniał o konieczności powrotu do źródeł, przeżywania życia i powołania według rad ewangelicznych, którymi są: czystość, ubóstwo i posłuszeństwo. Ojciec Barszcz zauważył również wyzwania wynikające z życia wspólnotowego oraz zaznaczył, aby przyszłość przyjmować z wiarą i nadzieją. Po konferencji osoby konsekrowane modliły się przed Najświętszym Sakramentem.

W południe rozpoczęła się Msza św., której przewodniczył metropolita katowicki abp Wiktor Skworc, a wraz z nim koncelebrowali biskupi pomocniczy Marek Szkudło oraz Adam Wodarczyk, który wygłosił kazanie.

Odwołując się do bajki ks. Mieczysława Malińskiego "Ostatni zakonnik" bp Wodarczyk stwierdził, że w młodości wydawało mu

się, że autor zbyt pesymistycznie widzi przyszłość, że to nie możliwe, aby jakiejś wspólnocie groziło wymarcie. Jednak później przekonał się, że to jednak możliwe, aby pewnych wspólnotach życie zamarało.

W tym kontekście zauważył, iż w Dniu Życia Konsekrowanego, oprócz radości z tak wielu siostr i braci zakonnych, należy stanąć z pokorą i zadać sobie pytanie, co należy zrobić, aby obecnych wspólnot w archidiecezji katowickiej i całym Kościele nie czekał przykry los wymarcia. – Myślę, że nieprzypadkowo Ojciec św. Jan Paweł II ustanowił Dzień Życia Konsekrowanego w liturgicznym dniu Objawienia Pańskiego. Bo każdy dzień waszego życia jest wezwaniem, abyście wychodzili jak Symeon i w tej świątyni, którą jest żywy Kościół spotkali przychodzącego Pana, aby wasze życie rozgrywało się w jego blasku, który spotykacie w Słowie Bożym rodzącym waszą wiarę i sprawiającym, że spotykacie Go w liturgii, szczególnie w Eucharystii – powiedział.

Kończąc przywołał list apostolski papieża Franciszka do osób konsekrowanych i stwierdził: - Macie żyć Ewangelią, jeżeli będziecie nią żyli, staniecie się dla świata prorocstwem, a przez to dacie światu nadzieję.

Na koniec Eucharystii metropolita katowicki poprosił przełożonych wspólnot zakonnych o pomoc w przeżywanym na Śląsku roku „Pamięci Ofiar Tragedii Górnośląskiej” oraz w roku 90. rocznicy powstania diecezji, aby wspólnie stworzyć księgę upamiętniającą martyrologię osób życia konsekrowanego, które zginęły za swą wiarę przed siedemdziesięciu laty. - Trudno, żeby ofiara ludzi Boga i Kościoła, była niezauważona lub zapomniana. Pamiętajmy, że pamięć wzmacnia i buduje tożsamość – podkreślił abp Skworc.
Za: www.archidiecezja.katowice.pl

KRAKÓW

W Roku Życia Konsekrowanego, ogłoszonego dla całego Kościoła przez Ojca Świętego Franciszka, obchodzimy dziś po raz dziesiąty Dzień Życia Konsekrowanego. Ustanowił ten Dzień Jan Paweł II w 1997 roku i połączył go ze świętem Ofiarowania Pańskiego.

Centralne nabożeństwo w Archidiecezji Krakowskiej, z udziałem osób konsekrowanych składa się z dwóch etapów. Najpierw w Bazylice OO. Franciszkanów w Krakowie (pl. Wszystkich Świętych 5, naprzeciw Kurii Metropolitalnej), o godz. 15.45 zostały odprawione uroczyste nieszpory.

Po nich nastąpiło poświęcenie świec i procesyjne przejście do kościoła Św. Apostołów Piotra i Pawła, przy ul. Grodzkiej 52a, gdzie o godz. 16.30 rozpoczęła się uroczysta Msza św., której

przewodniczył Kard. Stanisław Dziwisz, Arcybiskup Metropolita Krakowski.

W swojej homilii Metropolita krakowski powiedział między innymi: Ustanawiając Dzień Życia Konsekrowanego, Jan Paweł II określił jego potrójny cel. Dziś przede wszystkim dziękujemy Bogu za „pochodzący z wysoka” dar życia konsekrowanego, bo ubogaca on cały Kościół i jego misję w świecie. Po wtóre, ten Dzień ma przybliżyć całemu ludowi Bożemu prawdę o tej szczególnej i radykalnej formie życia ewangelicznego, będącego ideałem dla wszystkich uczniów Chrystusa i realizowanym na różny sposób w każdym stanie życia. Wszyscy bowiem jesteśmy powołani do naśladowania Jezusa ubogiego, czystego i posłusznego, a więc do odtwarzania w naszym życiu Jego najgłębszych postaw. Wszyscy jesteśmy powołani do budowania królestwa Bożego na ziemi i dążenia do świętości. I wreszcie, po trzecie, Dzień Życia Konsekrowanego – w zamierzeniach jego inicjatora – ma pomagać „osobom konsekrowanym – zanurzonym w tym tak często chaotycznym i niepewnym świecie oraz pochłoniętym niekiedy wieloma dręczącymi sprawami – powrócić do źródeł powołania, dokonać bilansu własnego życia, odnowić własną konsekrację. Dzięki temu będą mogły w różnych sytuacjach z radością przekazywać ludziom naszych czasów świadectwo, że Pan jest Miłością zdolną wypełnić serce człowieka” (Orędzie, 6 I 1997, n. 4).

Za: www.diecezja.pl

PŁOCK

Mszą św. koncelebrowaną w płockiej bazylice katedralnej, pod przewodnictwem nuncjusza apostolskiego Celestino Migliore, z udziałem ks. biskupa Piotra Libery i ks. biskupa Romana Marcinkowskiego, zainaugurowano 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, diecezjalny Dzień Życia Konsekrowanego: „Prorok wie, że nigdy nie jest sam”, głosił w homilii abp Migliore. W dziękczynnej modlitwie uczestniczyli przedstawiciele kilkunastu zakonów, działających na terenie diecezji płockiej oraz wdowy konsekrowane.

W homilii abp Migliore zaznaczał, że obchodzony w tym roku Dzień Życia Konsekrowanego, z racji na trwający Rok Życia Konsekrowanego „jest naznaczony nadzieją, perspektywami i zacięciem”. Wielu konsekrowanych zastanawia się, czy ten rok przyniesie jakieś zmiany.

„Czy uda się znaleźć odpowiedź na rosnące ubóstwo duchowe i materialne: poza i w murach klasztorów? Jak odwrócić tendencję spadkową powołań? Czy odbywające się w tym roku sympozja i dyskusje przyniosą widoczne rezultaty? – poddawał pod rozwagę nuncjusz apostolski w Polsce. – Trzeba mieć nadzieję, że tak, ale ważne jest to, że każdego dnia każdy z nas otrzymuje moc płynącą z Eucharystii i Słowa Bożego – to są punkty wiążące tego roku”, podkreślał abp Migliore.

Głosił również, że podczas Eucharystii w święto Ofiarowania Pańskiego Chrystus ofiaruje „światło, ogień i prorocstwo”. Choć minęło 20 wieków, to światło nie rozbrłyło jeszcze na całym świecie, w każdym ludzkim sercu. Wydaje się wręcz, że trudno zobaczyć postęp ludzkości na drodze do Chrystusa, jednak „to błąd, żeby patrzeć na ten postęp w charakterze sukcesu czy przymusu”.

„Jezus nigdy nie oślepił swoim światłem – akcentował przedstawiciel Stolicy Apostolskiej. - W Jego działalności nie było argumentu siły, posiadania i arogancji. On przyszedł, aby spojrzeć w twarz zła, które istnieje na świecie, i aby je zastąpić światłem Jego życia”, przekonywał uczestników Mszy św.

Przypomniał również list apostolski papieża Franciszka, wydany z okazji Roku Życia Konsekrowanego, z wezwaniem, aby zakonnice i zakonnicy „przebudzili świat”, by stawali się prorokami, a ich wspólnoty zakonne „miastami na górze”. Może wprowadzie zachodzić potrzeba ucieczki od życia zakonnego, bo przyszło zmęczenie i rozczarowanie, ale „prorok wie, że nigdy nie jest sam”.

W czasie Eucharystii przedstawiciele zgromadzeń zakonnych uroczysto odnowili swoje śluby zakonne. Ponadto, zgodnie z tradycją, odbył się obrzęd pobłogosławienia świec gromnicznych, a potem wspólna procesja. Śpiewy podczas liturgii mszalnej wykonywała międzyzakonna schola sióstr, która powstała w diecezji w Roku Życia Konsekrowanego.

Zebrana w katedrze tego dnia taca zostanie przekazana na potrzeby zakonów klauzurowych i kontemplacyjnych.

Na zakończenie Mszy św. ks. kan. Bogdan Czupryn, diecezjalny referent ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego podkreślał, że Kościół powszechny „docenia rolę zakonów w głoszeniu zbawczego posłannictwa w świecie” – „życie konsekrowane jest z Kościołem i dla Kościoła”. Dlatego należy je „jeszcze bardziej zgłębiać, skutecznie bronić i umiejętnie promować”.

Po Mszy św. odbyło się spotkanie w Opactwie Pobenedyktyńskim, podczas którego abp Migliore wygłosił referat o roli i znaczeniu zakonów w życiu Kościoła i w społeczeństwie. Wskazał m.in. że w życiu zakonnym przede wszystkim „potrzeba normalności”.

Ponadto w programie spotkania znalazł się koncert pieśni religijnych w wykonaniu międzyzakonnej scholi sióstr oraz wspólna agapa. Koordynatorką diecezjalnych obchodów Dnia Życia Konsekrowanego była diecezjalna referentka s. Joanna Kawczyńska ze Zgromadzenia Sióstr Służek NMP Niepokalanej.

Za: www.diecezjaplocka.pl

POZNAŃ

W Poznaniu przygotowaniem do obchodu Dnia Życia Konsekrowanego było już tradycyjnie 1 lutego sympozjum, tam razem w kościele Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Poznaniu. Jego temat brzmiał: „Osoba konsekrowana – radosnym darem Boga dla Kościoła i świata”. Konferencje o tym temacie wygłosił Ks. Marek Dudek – Superior filipinów w Gostyniu. Następnie wspólnym niezapomnianym przewodniczył bp Zdzisław Fortuniak.

W homilii abp Stanisław Gądecki powiedział między innymi: W obecnym roku zakonnicy i zakonnice winni odpowiedzieć sobie na następujące pytania: czy my pozwalamy na to, by także dzisiaj Ewangelia była dla nas wyzwaniem? Czy jest ona dla nas rzeczywistością „vademecum” na każdy dzień? Dla założycieli i założycielek absolutną regułą była Ewangelia, a wszelka inna reguła pragnęła być tylko wyrazem Ewangelii i narzędziem, aby żyć w pełni Ewangelią.

Natomiast w katedrze poznańskiej Eucharystii w dniu 2 lutego przewodniczył abp Stanisław Gądecki. W swojej homilii, skierowanej do osób konsekrowanych powiedział między innymi: „Winicie też zapytać samych siebie, czy Jezus jest naprawdę pierwszą i jedyną miłością, jak to postanowiliście kiedy składaliście wasze śluby? Tylko wtedy, kiedy Jezus stanie się rzeczywistością waszą jedyną miłością, będziecie umieli kochać w prawdzie i miłosierdziu każdą osobę, którą spotykacie na waszej drodze, bo będziecie mieli Jego serce.

A więc teraz nieśmiało stawia każdemu i każdej z was pytanie o wierność misji, która została wam powierzona. Czy wasze posługi, wasze dzieła, wasza obecność, zgadzają się z tym, do czego wezwał waszych założycieli Duch Święty? Czy macie tę samą żarliwą miłość do Ludu Bożego? Czy jesteście blisko niego, dzieląc jego radości i smutki, aby w pełni zrozumieć jego potrzeby i na nie odpowiedzieć? Czy istotnie – patrząc na siebie samych i wasze życie – możecie powiedzieć z całą odpowiedzialnością, że jesteście tymi, którzy ukazują, „jak będzie wyglądać królestwo Boże w swojej doskonałości” (papież Franciszek, wywiad dla La Civiltà Cattolica).

Autentyczny zakonnik czy zakonnica jest człowiekiem radosnym. Wy sami chcielibyście być postrzegani jako ludzie dojrzały, szczęśliwi i wiedzący po co żyjecie a jednocześnie zdajecie sobie sprawę z tego, że łatwiej jest wstąpić do zakonu niż w nim wytrwać, bo życie we wspólnocie zakonnej nie należy do najłatwiejszych. Wspólnota zakonna bywa trudnym miejscem, w którym ujawnia się różnorodność relacji, uczuć, życia, co szybko prowadzi do uzewnętrznienia wnętrza człowieka. Papież Franciszek uczy: krytyka, plotki, zazdrość, zawiść, antagonizmy nie mają prawa pojawiać się w waszych domach. Nie dawajcie się zatruwać małymi domowymi kłótniami. Wasze problemy dadzą się łatwo rozwiązać, kiedy wyjdziecie na zewnątrz, pomagając innym rozwiązywać ich problemy w sposób ewangeliczny.”

Za www.archpoznant.pl

PRZEMYŚL – STARA WIEŚ

Osoby konsekrowane z archidiecezji przemyskiej zgromadziły się w Sanktuarium Matki Bożej Starowiejskiej w Starej Wsi, aby wspólnie dziękować za dar powołania. - Każda zakonnica, każdy zakonnik i każdy chrześcijanin w wizji Boga jest ogromnie ważny - podkreślił abp Józef Michalik, który przewodniczył Mszy świętej.

Metropolita przemyski zachęcał, żeby patrzeć na wszystko oczyma wiary. - W maszynie najmniejsza śrubka jest ważna. Jeśli jej zabraknie, cała maszyna nie funkcjonuje i za chwilę rozpadnie się. I tak jest w życiu zakonnym. Każdy człowiek, w tym miejscu, gdzie jest, każda zakonnica, każdy zakonnik, kapłan i każdy chrześcijanin w wizji Kościoła i wizji Boga jest ogromnie ważny - podkreślił abp Michalik. Wskazywał, aby jak najlepiej i najpiękniej pełnić powierzone funkcje, z radością i miłością, bo "radosnego dawcę Bóg miłuje". - Życzę, żebyście byli radosnymi sługami Pana - powiedział.

Homilię wygłosił o. Jakub Kołacz, prowincjał Prowincji Południowej Towarzystwa Jezusowego w Polsce. Wskazywał, że w życiu zakonnym trzeba mieć nie tylko serca otwarte, ale także serca

tęskniące za Panem Bogiem oraz gotowe na przyjęcie Boga. - Żeby spełniły się te nasze pragnienia, trzeba też mieć serce mocne, takie które nie zniechęci się, mimo różnych doświadczeń. Serce mocne, abyśmy nie upadli pod ciężarem własnego krzyża i naszych własnych grzechów i słabości, których nie mało jest w naszym życiu, ale które nie są w stanie przekreślić tego, co Bóg nam dał - mówił.

O. Kołacz przestrzegał także, aby nie zagubić się w codziennym życiu, bo życie konsekrowane jest wystawione na różne próby i pokusy. - Musimy sami siebie, ale i nawzajem w naszych wspólnotach umacniać do tego, abyśmy szli i nie upadali i nie dali się zwieść - radził.

Prowincjał jezuitów stwierdził, że zakonnicy i zakonnice odpowiedzieli na wezwanie Pana "Pójdź za Mną", nie do końca rozumiejąc za kim idą i jaka będzie ta droga. - Poszliśmy, bośmy mu zaufali, bo odczytaliśmy Boży program na nasze życie. Wiemy, że jeśli Bóg coś obiecuje, to wie, co obiecuje i warto zostawić wszystko inne, żeby pójść za tą obietnicą - powiedział. Po homilii zakonnicy i zakonnice odnowili swoje śluby zakonne.

Spotkanie osób życia konsekrowanego odbywa się co roku w innym miejscu archidiecezji przemyskiej. Zazwyczaj są to placówki, w których posługują zgromadzenia zakonne. W Starej Wsi, która gościła zakonnice i zakonników w tym roku, pracują jezuici.

W archidiecezji przemyskiej działa 13 zgromadzeń męskich i 29 żeńskich. Wśród męskich najwięcej placówek posiadają franciszkanie konwentualni i bernardyni oraz michalici, a wśród żeńskich - słuźebniczki starowiejskie. Za: www.deon.pl

RADOM

Dzień Życia Konsekrowanego, przeżywany 19 raz w Kościele w Uroczystość Ofiarowania Pańskiego, tym razem wpisuje się w obchody całego Roku Życia Konsekrowanego. Jak na inaugurację Roku, tak i na ten szczególny Dzień, Biskup Radomski Henryk Tomasik zaprosił wszystkie osoby konsekrowane specjalnym listem na wspólne przeżywanie czasu łaski. Uroczyste obchody Dnia Życia Konsekrowanego w Radomiu, w sercu diecezji, miały miejsce w niedzielę 1 lutego 2015 r. Spotkanie osób konsekrowanych rozpoczęło się o godz. 11.30 w budynku duszpasterskim, gdzie pod przewodnictwem Biskupa Nominata Piotra Turzyńskiego, dyrektora Rady ds. Życia Konsekrowanego w diecezji radomskiej, została odmówiona modlitwa Liturgii Godzin. Przed jej rozpoczęciem Ksiądz Biskup przywitał wszystkich zebranych i wyraził radość ze wspólnego uczestnictwa w modlitwie Kościoła. Życzył, aby osoby konsekrowane jaśniały blaskiem Chrystusa i przyciągały swoją modlitwą i ofiarą innych do Boga. W kaplicy, przed ikoną *Rex Glorae* – zwycięskiego Chrystusa na krzyżu – rozbrzmiewały m.in. wersety psalmu 76 „Składajcie i wypełniajcie śluby wobec Boga naszego i Pana”. Po odczytaniu krótkiego Słowa Bożego Biskup Piotr, podkreślając piękne karty historii pisane na przestrzeni wieków przez osoby poświęcone Bogu, wezwał zebranych do modlitwy, aby i obecne pokolenie napisało swoją ważną kartę w historii chrześcijaństwa i Kościoła. W duchu dziękczynienia za powołanie każdej osoby i wspólnoty odśpiewany był hymn „Ciebie Boga wysławiamy”, po którym wszyscy udali się na Eucharystię do katedry radomskiej.

O godz. 12.30 rozpoczęła się Msza Święta transmitowana przez lokalną Telewizję Dami. Śpiew animowała schola siostr słuźek z domu generalnego z Mariówki, a w liturgię włączyły się osoby konsekrowane z różnych wspólnot. Na początku celebracji m. Danuta Wróbel ze Zgromadzenia Sióstr Słuźek NMPN odczytała komentarz, który wprowadzał wszystkich zebranych w świątyni i przy odbiornikach telewizyjnych w założenia Roku Życia Konse-

krowanego, w który wpisuje się tegoroczny Dzień Życia Konsekrowanego. W koncelebrze wzięło udział ponad 20 kapłanów diecezjalnych i zakonnych, a przewodniczył jej ks. bp Adam Odzimek, biskup pomocniczy diecezji radomskiej.

Na samym początku przywołał on słowa, które od starożytności powtarzają osoby powołane: „Nie możemy żyć bez Chrystusa” i zaprosił wszystkich wiernych do otoczenia modlitwą tych, których Bóg wezwał na drogę ślubowanych rad ewangelicznych. Kazanie, wygłoszone przez ks. bpa Piotra Turzyńskiego, było zgodne z jego wcześniejszą zapowiedzią, rozwinięciem refleksji podjętej w czasie Liturgii Godzin. Przywołując z historii Kościoła piękne postaci osób powołanych, zapytał, czy możemy sobie wyobrazić Kościół bez św. Maksymiliana, bez Matki Teresy z Kalkuty, św. Faustyny, czy św. o. Pio? I odnosząc się do logo Roku Życia Konsekrowanego: Ewangelia, Proroctwo, Nadzieja, podkreślił, że są w świecie takie obszary; smutne dzieci po rozpadzie małżeństwa rodziców, młodzież bez wiary w ideały i autorytety, porzucone rodziny, opuszczeni starcy, wobec których osoby konsekrowane są znakiem nadziei, że miłość jest zawsze większa i Bóg ma moc.

Wspólne odnowienie profesji zakonnej było wymownym znakiem jedności w różnorodności. Modlitwa powszechna, wypowiedziana przez przedstawicieli różnych wspólnot, podkreślała głębokie pragnienie Kościoła i wielkość potrzeb Ludu Bożego – „Przyjdź, który sam stałeś się pragnieniem i sprawiłeś, że ja pragnę Ciebie...”.

Na zakończenie Mszy Świętej ks. bp Adam Odzimek powiedział m.in., że do osób konsekrowanych ludzie zwracają się najpiękniejszymi i najcieplejszymi słowami: ojczyste, bracie, siostrze, czasem matko i zachęcał wszystkich obecnych, aby w swoich modlitwach pamiętali o tych, którzy często posyłani są na peryferie życia, aby tam nieść Chrystusa. Słowami podziękowania za obecność osób konsekrowanych wśród ludu Bożego oraz błogosławieństwem pasterskim zakończył spotkanie liturgiczne w katedrze radomskiej.

Po Eucharystii jeszcze raz udali się wszyscy do budynku duszpasterskiego w pobliżu katedry, aby tam w radosnej atmosferze przeżyć wspólną agapę. Na to spotkanie przybył również ordynariusz diecezji ks. bp Henryk Tomasik i bardzo serdecznie pozdrowił wszystkich zebranych. Obecność wszystkich trzech biskupów diecezji przy osobach konsekrowanych, w dniu ich święta, pozwoliła im doświadczyć prawdy słów Sługi Bożego Prymasa Stefana Wyszyńskiego cytowanych w liście Episkopatu Polski na 2 lutego 2015 r.: „Jesteście z Kościoła i dla Kościoła”. Czas agapy dał możliwość podzielenia się wrażeniami z przeżytych uroczy-

stości i kolejny raz doświadczenia siostrzano-braterskiej wspólnoty wszystkich osób konsekrowanych diecezji radomskiej.

s. Ewa Stolarek SNMPN

SANDOMIERZ

Zapalona świeca to symbol czuwania, trwania w gotowości. Drogie siostry, ojcowie i bracia, czuwacie oczekując nadejścia Oblubieńca jak ewangeliczni Symeon i Anna. Waszą postawą budzicie całą naszą Wspólnotę z uśpienia, marazmu i bierności – mówił bp Krzysztof Nitkiewicz do zgromadzonych osób konsekrowanych.

W święto Ofiarowania Pańskiego w Kościele po raz 19. obchodzono Dzień Życia Konsekrowanego. Tegoroczne obchody są szczególnie ze względu na trwający Rok Życia Konsekrowanego ogłoszony przez papieża Franciszka.

Diecezjalne dziękczynienie za dar życia konsekrowanego odbyło się w kościele pw. Świętego Michała Archanioła w Sandomierzu. Spotkanie rozpoczęła wspólna modlitwa Koronką do Bożego Miłosierdzia przybyłych ojców, braci i siostr zakonnych. Następnie ks. Leon Siwecki, wikariusz biskupi do spraw Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, wygłosił konferencję formacyjno-ascetyczną na temat: „Zakonna posługa ubogim”.

Mszy świętej, podczas której dziękowano za posługę osób zakonnych w diecezji przewodniczył bp K. Nitkiewicz. Na wspólnej modlitwie zebrał się ojcowie i bracia zakonnicy, siostry zakonne oraz członkowie instytutów życia konsekrowanego. Podczas Eucharystii modlono się także o liczne i święte powołania zakonne. Liturgia rozpoczęła się obrzędem poświęcenia świec, będących znakiem całkowitego poświęcenia Bogu. Podczas homilii ks. Jan Biedroń, rektor seminarium przypomniał sens odnawianych przez osoby konsekrowane ślubów zakonnych. - Odnawiacie dziś ślub posłuszeństwa dla doskonalszego postępowania, zgodnego z Prawem Pańskim. Wy Jezusowi złożyliście również w darze swoje ubóstwo, aby stać się bardziej wolnymi, bo macie świadomość, że bogactwo zniewala, odbiera wolność sercu, zamyka na drugiego człowieka i wreszcie zamyka na samego Boga. Odnawiacie ślub czystości, aby pozostawać wyłącznie do dyspozycji Pana i doskonalej postępować według Prawa Pańskiego – mówił kaznodzieja.

Po homilii zgromadzone osoby konsekrowane odnowiły swoje śluby i przyrzeczenia zakonne i na ręce biskupa złożyły zapalone świece znak swojego oddania Bogu i gotowości służenia wspólnocie Kościoła. - Zapalone świece, które dały dzisiejszemu świętu popularną nazwę – „gromniczna”, dobrze oddają rolę osób konsekrowanych w Kościele. Zapalona świeca to symbol czuwania,

trwania w gotowości. Drogie siostry, ojcowie i bracia, czuwacie oczekując nadejścia Oblubieńca jak ewangeliczni Symeon i Anna. Waszą postawą budzicie całą naszą Wspólnotę z uśpienia, marazmu i bierności. Wprowadzacie do naszych serc zbawienny niepokój, że nie wszystko jest w porządku, że można zrobić więcej i lepiej, że nie należy ustawać ani na chwilę. Dziękujemy dzisiaj za wasze świadectwo, za modlitwę, za codzienny trud – mówił bp K. Nitkiewicz do osób konsekrowanych na zakończenie wspólnej modlitwy. Po zakończeniu Eucharystii wspólne świętowanie przedłużyła agapa. W diecezji sandomierskiej posługuje 10 męskich zgromadzeń zakonnych prowadząc 12 placówek, w których pracuje blisko osiemdziesięciu zakonników. Na terenie diecezji jest dużo więcej siostr zakonnych: 21 żeńskich zgromadzeń zakonnych prowadzi 48 domów, gdzie swoje powołanie realizuje blisko 400 siostr zakonnych. Za: www.diecezjasandomierska.pl

SIEDLCE

Osoby życia konsekrowanego, żyjąc w czystości i bezżenności stają się znakiem i podporą dla tych, którzy wybierają drogę życia małżeńskiego – mówił dziś, w Święto Ofiarowania Pańskiego, bp Kazimierz Gurda. W siedleckiej katedrze sprawował on uroczystą Mszę św., na którą przybyli przedstawiciele zgromadzeń zakonnych z diecezji siedleckiej, osoby życia konsekrowanego, nowicjuszy i klerycy WSD w Siedlcach. Oddanie swego życia Bogu Ojcu określa sens naszego pielgrzymowania na Ziemi – wskazywał biskup siedlecki. Zaznaczył, że to oddanie dokonuje się według łaski powołania, jaką każdy od Boga otrzymał. Inaczej to czynią małżonkowie, inaczej – osoby konsekrowane.

Bp Gurda przypomniał, że wzorem takiego oddania jest Maryja. – To oddanie dokonało się przez Jej dziewicze życie, przez pełne oddanie się Bogu i przez życie w ubóstwie. Osoby życia konsekrowanego podejmują tę samą drogę. Dlatego osoby życia konsekrowanego, na znak swojej miłości składają śluby ubóstwa, czystości i posłuszeństwa – mówił biskup siedlecki.

Zauważył też, że współczesny świat wybiera drogę oddalenia się od Boga. – Głoszone są fałszywe hasła, że odchodząc od Boga człowiek lepiej przeżywa swoje człowieczeństwo – mówił bp Gurda przypominając zbrodnie dokonywane w przeszłości w imię ideologii ateistycznej. – Nie łudźmy się że tak zwany humanizm ateistyczny przyczyni się do dobra społeczeństwa i do dobra człowieka – mówił kaznodzieja.

Osoby konsekrowane pokazują, zdaniem bp. Gurdy, że odniesienie do Boga pozostaje jedynym i najważniejszym kierunkiem, który pozwala człowiekowi stawać się człowiekiem w życiu społecznym, rodzinnym i indywidualnym. Przekonywał, że osoby życia konsekrowanego, żyjąc w czystości i bezżenności, stają się znakiem i podporą, dla tych którzy wybierają drogę życia małżeńskiego.

Osoby konsekrowane pokazują, iż wartości, jakim służą ze względu na Chrystusa są wartościami, które małżonkowie wybierają ze względu na siebie nawzajem – tłumaczył bp Gurda dodając, że w oparciu o te wartości małżonkowie mogą budować swoją przyszłość i swoje życie rodzinne. – Ubóstwo wybierane jest ze względu na współmałżonka i swoją rodzinę, czystość serca i małżeńska wierność ze względu na wzajemną miłość, posłuszeństwo ze względu na wzajemny szacunek – wyjaśniał biskup siedlecki.

Podczas Mszy św., osoby konsekrowane dziękowały Bogu za dar swojego powołania i odnowiły swoje śluby. Po liturgii biskupi Kazimierz Gurda i Piotr Sawczuk spotkali się z osobami konsekrowanymi na wspólnej agapie w Bursie św. Stanisława Kostki.

Za: www.deon.pl

TARNÓW

Wspólna modlitwa, prelekcja i procesja ulicami Tarnowa – tak wyglądały dwudniowe obchody święta wszystkich sióstr, zakonników i braci. Ks. Zbigniew Krzyszowski wikariusz biskupi ds. zakonnych mówi, że ważna jest rola osób konsekrowanych w naszej diecezji: *Czym byłby świat, czym byłyby diecezje gdyby nie przedszkola, domy opieki, hospicja, szkoły, ochronki, prowadzone przez osoby konsekrowane. Wszystko to co dzieje się w diecezji jest realizowane przy pomocy sióstr, zakonników i braci* – dodaje.

Obchody Dnia Życia Konsekrowanego w Diecezji Tarnowskiej rozpoczęły się w niedzielę, niesporami o godz. w Klasztorze Sióstr Klarysek w Starym Sączu, którym przewodniczył bp Stanisław Salaterki oraz w Klasztorze Ojców Redemptorystów w Tuchowie, pod przewodnictwem biskupa tarnowskiego Andrzeja Jeża.

2 lutego w Święto Ofiarowania Pańskiego, osoby konsekrowane zgromadziły się w Klasztorze Ojców Bernardynów w Tarnowie. Obchody Dnia Życia Konsekrowanego rozpoczęło Nabożeństwo Eucharystyczne z rozważaniami Sióstr i konferencją Ojca Gwardiana Lucjusza Wilka OFM. Po nabożeństwie nastąpiła procesja do Katedry połączona z odmawianiem różańca. Przy pomniku Św. Jana Pawła II nastąpiło poświęcenie gromnic. Następnie uroczystej Mszy św. koncelebrowanej wraz z zakonnikami przewodniczył Biskup Diecezjalny Andrzej Jeż. Uroczystość była transmitowana przez Radio RDN Małopolska i RDN Nowy Sącz.

Z uczestnikami uroczystości łączyły się duchowo siostry z zakonów klauzurowych. Składka zebrana w kościołach 2 lutego została przeznaczona na wsparcie sióstr klarysek, karmelitanek i bernardynek, które nie wychodzą z klasztorów, a większość czasu spędzają na modlitwie. Za: www.rdn.pl

WARSZAWA

Obchody Dnia Życia Konsekrowanego w archidiecezji warszawskiej, przypadające w Święto Ofiarowania Pańskiego, rozpoczęły się Koronką do Bożego Miłosierdzia w kościele seminaryjnym. Następnie ponad 400 członków żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych wyruszyło w pochodzie ze świecami w kierunku archikatedry. Mszy św. przewodniczył biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej Józef Górczyński, homilię wygłosił o. Gabriel Bartoszewski OFMcap. Liturgia w Święto Ofiarowania Pańskiego w Roku Życia Konsekrowanego raz jeszcze wzywa nas do poświęcenia Bogu naszego życia – mówił do osób konsekrowanych.

Kaznodzieja przytoczył adhortację Jana Pawła II „Redemptionis Donum”, w której papież wyjaśnił, że „powołanie na drogę rad ewangelicznych rodzi się z wewnętrznego spotkania z miłością Chrystusa, która jest miłością odkupieńczą”, a poprzez „skierowana do określonej osoby, nabierając zarazem rysów oblubieńczych: staje się miłością wybrania”.

Duchowny, za Janem Pawłem II przypomniał, że Bóg, wzywając po imieniu, odwołuje się zawsze do ludzkiej wolności. – Pozytywna odpowiedź na Boże wołanie, to powołanie – powiedział. Dodął także, że konsekwencją ofiarowania się Bogu jest zobowiązanie do wierności charyzmatowi otrzymanemu od założycieli. O. Bartoszewski nawiązał także do postsynodalnej adhortacji świętego papieża. „Vita Consecrata”, w której za ojcami synodalnymi stwierdza, że: „Święci i święte zawsze byli źródłem i początkiem odnowy w najtrudniejszych momentach całych dziejów Kościoła”.

Założyciele i założycielki, swoim życiem, swoją działalnością, a szczególnie powołaniem nowych instytucji pokazali Kościołowi i światu znak większej miłości na tle czasów – mówił kaznodzieja. Przypomniał trudne czasy dla Kościoła, w których szczególne zasługi ponieśli abp Zygmunt Szczęśny Feliński, bł. Honorat Koźmiński i kard. Stefan Wyszyński. – Dzięki nim życie zakonne nie tylko przetrwało, ale się rozwinęło – powiedział. I dodał, że obecnie w Polsce ok. 35 tys. osób prowadzi życie konsekrowane. Jako problem wskazał malejącą liczbę powołań, zwłaszcza w instytucjach żeńskich. Zdaniem kaznodziei, zaradzić temu może gorliwa modlitwa o nowe powołania, na którą Bóg z pewnością odpowie. – Bóg oczekuje od nas oczekuje żywej wiary, żarliwej modlitwy i radykalizmu życia – mówił.

Na zakończenie homilii kaznodzieja zachęcił do gorliwego odnowienia ślubów i dziękczynienia za dar powołania. – Czcigodne matki i siostry niech się starają odnowić śluby z tą intencją, że jeżeli przy pierwszej profesji brakowało czegoś do doskonałego usposobienia, aby teraz z najgorętszym zapalem ponawiając je, było w zupełności naprawione i wynagrodzone – mówił za bł. Honoratem Koźmińskim. Za: www.archidiecezja.warszawa.pl

WARSZAWA-PRAGA

W Święto Ofiarowania Pańskiego przeżyaliśmy Diecezjalny Dzień Życia Konsekrowanego. Obchody rozpoczęły się o godz. 14.00 odmówieniem modlitwy popołudniowej Liturgii Godzin w kościele parafialnym MB Loretańskiej, następnie osoby konsekrowane w procesji przeszły do Bazyliki Katedralnej św. Michała Archanioła i św. Floriana na uroczystą Mszę Świętą pod przewodnictwem Ks. Abp. Henryka Hosera SAC.

W tym dniu wspólnie dziękowano Bogu za dar życia konsekrowanego i posługę osób konsekrowanych dla dobra wiernych naszej Diecezji. Modlono się również o nowe i liczne powołania do życia konsekrowanego. Za: www.diecezja.waw.pl

WROCLAW

W dniu Ofiarowania Pańskiego w kościele obchodzony jest Świątowy Dzień Życia Konsekrowanego. O godz. 10.00 w Archikatedrze św. Jana Chrzyciela we Wrocławiu zgromadzili się przedstawiciele wszystkich zakonów z naszej archidiecezji.

Eucharystii przewodniczył J.E. ks. abp Marian Gołębiowski, a homilię wygłosił o. Kazimierz F. Papciak SSCC. Po homilii osoby konsekrowane odnowiły swoje profesje zakonne. Po Mszy św. rektor Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu ks. Adam Łuźniak zaprosił wszystkich na posiłek połączony. Za: www.semiarumwroclaw.pl

Inne wiadomości z kraju

Kard. Kazimierz NYCZ

ŚW. JAN BOSCO WSZYSTKO POSTAWIŁ NA MŁODZIEŻ

Św. Jan Bosco zrozumiał, że bieda, brak wykształcenia, brak mocnej rodziny – to przyczyny, dla których młody człowiek często gubi drogę swojego życia – powiedział kard. Kazimierz Nycz podczas niedzielnej Mszy św. Św. Jan Bosco wszystko postawił na młodzież, zrozumiał, że bieda, brak wykształcenia, brak mocnej rodziny – to przyczyny, dla których młody człowiek bardzo często gubi drogę swojego życia – powiedział kard. Kazimierz Nycz podczas niedzielnej Mszy św., odprawionej w Bazylice Najświętszego Serca Jezusowego na warszawskiej Pradze z okazji 200. rocznicy urodzin św. Jana Bosco, założyciela zgromadzenia salezjanów. Mszę transmitowała Telewizja Polonia.

Jak przypomniał w homilii kard. Nycz, w 1854 r. ks. Bosco założył Zgromadzenie salezjanów (Towarzystwo Świętego Franciszka Salezego) „po to, by to wielkie przedsięwzięcie i wielki charyzmat, który czuł i nosił w sobie, pielęgnować i rozwijać, służyć w wychowaniu młodego pokolenia”. Zgromadzenie zaczęło się rozwijać bardzo szybko w niemal wszystkich krajach europejskich i wielu na świecie, trafiło także na ziemie polskie.

Św. Jan Bosco umiał „być prostym, tak jak dziecko” – tłumaczył hierarcha – a równocześnie umiał „robić wszystko, by otoczyć opieką i troską, i nie daj Boże nie zgorszyć, żadnego z tych dzieci, żadnego z tych młodych, których Bóg powierza człowiekowi”.

Kard. Nycz wspominał m.in. o oratoriach, stworzonych przez ks. Bosco dziełach, będących połączeniem miejsca nauki, zabawy, modlitwy i pracy dla ubogiej młodzieży z Turynu i okolic. Święty zakładał je jeszcze przed powołaniem zgromadzenia salezjanów. „W 1854 r. zrozumiał, że trzeba mieć wokół siebie współpracowników, by takie oratoria prowadzić i młodzież w nich wychowywać, uczyć. Zdiagnozował, że bieda, brak wykształcenia, brak mocnej rodziny – to są przyczyny, dla których młody człowiek bardzo często gubi drogę swojego życia” – wyjaśnił metropolita warszawski.

Św. Jan Bosco „wszystko postawił na młodzież” – podkreślił kard. Nycz. I zaznaczył, że dzieło oraz charyzmat świętego zawierają się w trzech określeniach: oratoria, asystencja i system prewencyjny. Asystencja to bycie przy młodym człowieku, bycie i nieopuszczanie na żadnym etapie jego życia. Towarzystwo młodzieży w oratoriach, które salezjanie kontynuują do dziś, to podstawa systemu prewencyjnego, który polega na tym, by nie leczyć tylko skutków, ale działać poprzez wychowanie i zapobieganie.

Zdaniem kard. Nycza, o podejściu św. Jana Bosco do młodego człowieka trzeba pamiętać także dziś, choćby dlatego, by „z jednej strony nie popaść w skrajność uwierzenia, że wszystko naprawimy karaniem – na co św. Jan Bosco był bardzo wrażliwy, zakazując tego swoim kapłanom i siostram” – a z drugiej strony, by nie ulec wrażeniu, że porządek nie musi być egzekwowany. –

Ta równowaga u św. Jana Bosco jest postawą, której możemy się uczyć także dzisiaj” – dodał metropolita.

W opinii kard. Nycza, postawa świętego odpowiada sposobowi, w jaki papież Franciszek prowadzi obecnie Kościół. – Mówi on nieustannie: Kościół musi być jak szpital polowy – iść do ludzi poranionych, chorych, cierpiących, pogubionych – czyli musi działać jako ten, który ma obowiązek leczyć skutki tego, co się wokół nas w świecie dzieje. Ale równocześnie [Franciszek] zwraca uwagę na to, co św. Jan Bosco nazwałby systemem zapobiegawczym: trzeba tworzyć szkoły uczniów Chrystusa, apostołów, ewangelizatorów, by człowiek nie szedł do świata nieprzygotowany, bo wtedy sam się pogubi.

„Papież używa języka innego, ale przecież jest to język oratorium: twórcie grupy i wspólnoty przy parafiach, przy domach zakonnych, w różnych miejscach, bo bez tego nie ma ewangelizacji i wychodzenia do człowieka, który potrzebuje pomocy” – zwrócił uwagę metropolita warszawski.

Kard. Nycz zwrócił uwagę zgromadzonym w Bazylice Najświętszego Serca Jezusowego, że jest to świątynia, nad którą opiekę sprawują właśnie salezjanie. Inicjatorką i osobą istotnie wspierającą powstanie świątyni była Maria Radziwiłłowa i to zgodnie z jej wolą od 1931 r. do bazyliki przybyli salezjańscy duchowni, by prowadzić oratoria na rzecz ubogiej młodzieży z Pragi. – Dokonuje się tu ta wielka asystencja potrzebna do wychowania młodego pokolenia. Ileż takich miejsc potrzeba dzisiaj w Polsce! Ileż takiego ducha św. Jana Bosco! – podkreślił kard. Nycz.

Zgromadzonym w bazylice salezjanom metropolita warszawski życzył, by „wytrwali i kontynuowali ten ponadczasowy charyzmat, jaki wam zostawił św. Jan Bosco”. Powierzył też modlitwie wiernych polską młodzież, salezjanów na świecie i w Polsce oraz całą Ojczyznę, „która tak bardzo potrzebuje uformowanego młodego pokolenia”. Za: www.archidiecezja.warszawa.pl

PIERWSZE SPOTKANIE KOMISJI MIESZANEJ EPISKOPAT-ZAKONY

23 stycznia 2015 r. w Warszawie odbyła się pierwsza sesja Komisji mieszanej Biskupi - Wyżsi Przełożeni życia konsekrowanego

w nowym składzie. Spotkanie zwołał i zorganizował bp Artur Miziński, sekretarz gen. Episkopatu Polski.

W skład Komisji wchodzi następujące osoby: bp Artur Miziński, sekretarz gen KEP; bp Łukasz Buzun, bp Ryszard Kasyna (reprezentanci Konferencji Episkopatu

Polski); M. Leticja C. Niemczura (przewodnicząca Konferencji Wyższych Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych) M. Maksymilla B. Pliszka (reprezentantka KWPZZZ); M. Weronika H. Sowulewska (przewodnicząca Konferencji Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych), P. Jolanta Szpilarewicz (przewodnicząca

Konferencji Instytutów Świeckich); O. Janusz Sok (przewodniczący Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich) i Ks. Paweł Naumowicz (reprezentant KWPZM).

Na początku obrad wybrano zarząd *Komisji* w następującym składzie: Bp Artur Miziński – przewodniczący; M. Maksymilla B. Pliszka – wiceprzewodnicząca; O. Kazimierz Malinowski - sekretarz

Komisja przyjęła niewielkie zmiany w swoim *Regulaminie*, a następnie odbyła dyskusję poświęconą relacjom wewnątrzkościelnym między biskupami a wspólnotami życia konsekrowanego w Polsce.

Postanowiono zwrócić się z listem do przewodniczącego *Rady Rektorów* wyższych seminariów duchownych w sprawie formacji kleryków w zakresie znajomości prawa, duchowości i teologii życia konsekrowanego (szczególnie jeśli chodzi

o postugę spowiednika osób konsekrowanych).

Postanowiono także, iż członkowie *Komisji* i reprezentowane przez nich *Konferencje* przedstawią w najbliższym czasie propozycje tematów do dyskusji podczas następnych spotkań *Komisji mieszanej*.

Termin następnego spotkania ustalono na 3 czerwca. Sesję zakończono wspólną modlitwą. km

SALWATORIANIE ROZPOCZĘLI KAPITUŁĘ

Dnia 2 lutego 2015 roku w domu zakonnym w Krakowie-Zakrzówku rozpoczęła się XXXI Kapituła Prowincjalna Prowincji Polskiej Towarzystwa Boskiego Zbawiciela. Jej znaczącym kontekstem jest, przeżywany w Kościele, Rok Życia Konsekrowanego oraz Salwatoriański Rok Misyjny. Mottem kapituły są słowa „Misja Zbawiciela jest naszą pasją”. Potrwa ona do dnia 6 lutego.

Uroczystej Eucharystii inauguracyjnej przewodniczył przełożony generalny ks. Milton Zonta, a okolicznościowe kazanie wygłosił konsultor generalny ks. Krzysztof Kowalczyk. Gospodarzem spotkania jest prowincjał ks. Piotr Filas.

Uczestniczy w nim siedemdziesięciu „ojców kapitulnych”, wśród których są przełożeni salwatoriańskich wspólnot zlokalizowanych w kilkunastu krajach oraz delegaci reprezentujący całą społeczność prowincji polskiej.

Celem kapituły jest analiza aktualnej sytuacji prowincji, wybór członków rady prowincjalnej oraz wypracowanie uchwał, które przez najbliższe trzy lata będą stanowiły priorytety dla zarządu i całej wspólnoty polskich salwatorianów. Uczestnicy bardzo szczegółowo przyjrzą się swojemu misyjnemu powołaniu.

Za: www.sds.pl

Wiadomości zagraniczne

LIST ABPA J. R. CARBALLO PRZED DNIEM 8 LUTEGO

Do Przewodniczących Konferencji Wyższych Przełożonych Instytutów Zakonnych i Konferencji Instytutów Świeckich.

Do Przewodniczących Narodowych Konferencji Episkopatu

Drodzy Przewodniczący i Pasterze,

Jak dobrze wiecie, 8 lutego będziemy obchodzić pierwszy Międzynarodowy Dzień Modlitwy i Refleksji przeciw Niewolnictwu. Ten dzień został wybrany z rozmysłem, ponieważ wypada wówczas wspomnienie św. Józefiny Bakhita, niewolnicy sudańskiej, która, gdy uzyskała wolność, została siostrą zakonną kanojską. Ten fakt wydaje się podkreślać profetyczną misję, jaką otrzymały osoby konsekrowane - „wyzwolić zniewolonych”.

To znamienne, iż dzień ten przypada w roku poświęconym życiu konsekrowanemu. Przez to uwydatnia on jedną z dróg, która zaprasza osoby konsekrowane aby zwróciły się ku najbardziej palącym pro-

blemom naszych czasów: droga która przyjęła nazwę „Kościoł kroczący naprzód”(wychodzący); otwarte w wyniku współpracy między instytutami apostołskimi, stowarzyszeniami życia apostołskiego, życiem monastycznym, instytutami świeckimi, *Ordo Virginum* i nowymi instytutami.

Jak Papież Franciszek obszernie pisze w swoim orędziu na 48 Światowy Dzień Pokoju, „Już nie niewolnicy, lecz bracia”, smutne zjawisko niewolnictwa nie odnosi się tylko do kobiet zmuszonych do prostytucji, ale również do handlu dziećmi, handlu osobami z przeznaczeniem do pracy przymusowej lub zebrania i do handlu organami, między innymi: to wszystko składa się na rzeczywistość nazwaną terminem niewolnictwo XXI wieku. A więc, to zjawisko nie dotyczy jedynie pewnych obszarów geograficznych – ono jest rzeczywistością globalną, która obejmuje kraje skąd pochodzą ofiary niewolnictwa, kraje tranzytowe i kraje ostatecznego przeznaczenia tak wielu dzieci, kobiet i mężczyzn.

Ogromny zasięg i złożoność zjawiska jest tego rodzaju, że woła o prorockie świadectwo osób konsekrowanych poprzez przyłączenie się do walki o prawa i godność tych osób. To świadectwo może być wyrażane poprzez różne inicjatywy, które konsekrowani mężczyźni i kobiety mogą podjąć; takie inicjatywy będą korzystne, przede wszystkim dla tych, którzy w swym samo-oddaniu się Panu, zdecydowali się służyć tym cierpiącym braciom i siostram. Mogą oni zaangażować się, zgodnie ze swoim charyzmatem i formą życia, w działania komitetów ulicznych, komitetów ochrony, profesjonalny trening, opiekę prawną, współpracę z ambasadami, w programy edukacyjne i informacyjne, w modlitwę i te wszystkie inne formy które może im podsunąć wyobraźnia miłosierdzia.

Poprzez Konferencje, prosimy każdego z Was, zakonników, członków stowarzyszeń życia apostołskiego, instytutów świeckich i nowych instytutów, jak również wszystkich należących do *ordo virginum* i życia monastycznego – aby zjednoczyć się i

planować tę mapę działania (podróży). Jesteśmy przekonani, że w każdym kraju, każdy z Was może przyczynić się do istniejących inicjatyw, lub stworzyć nowe, których celem będzie budowanie świadomości i akcji które zaangażują rodzinę ludzką, rządy, społeczeństwa, Kościół, szkoły, media, instytuty życia konsekrowanego i inne instytucje kościelne. Ich wspólny wysiłek ma promować zmianę w mentalności na poziomie społecznym i

kulturowym, tak aby godność osoby ludzkiej była coraz bardziej chroniona.

Ponadto byłoby rzeczą wspaniałą, jeśli konferencje episkopatu zaangażowałyby się w te starania. Dzięki temu parafie i instytucje kościelne mogłyby zostać zaangażowane w tym świadomym wysiłku. Przez to prorockie świadectwo osób konsekrowanych może stać się współdzieloną odpowiedzialnością w powszechnej misji

powierzonej tej części ludu Bożego w konkretnym kraju.

Proszę, przyjmijcie te słowa jako zaproszenie. Wszystkim który przyłączą się do tej inicjatywy, z radością błogosławię.

Z Watykanu, 12 stycznia 2015 r.

+ José Rodríguez Carballo OFM
Arcybiskup Sekretarz

SŁOWO PRZEWODNICZĄCEGO UCESM NA 2 LUTEGO

Dzień Życia Konsekrowanego – 2 lutego 2015

Stając przed słabym Dzieciąciem, powiedzcie razem z Symeonem

„...moje oczy ujrzały Twoje zbawienie...” (Lk 2,30)

Drugi list Kongregacji na Rok życia Konsekrowanego (jeszcze niedostępny we wszystkich językach) wzywa nas do bliższego spojrzenia: „Czuwajcie!”. Tak więc, w czasie tego roku w którym również obchodzimy 50. rocznicę *Perfectae Caritatis*, wyruszmy w podróż śladem Symeona, męża sprawiedliwego. Na jakiej ziemi zamieszkujemy i na jakie horyzonty mamy z czujnie spoglądać?

Papież Franciszek wzywa:

- aby przyjmować Boże dziś i jego nowość, zaprasza aby z wiernością, bez strachu czy oporów zaakceptować „niespodzianki Boga”;
- aby iść naprzód niosąc w sercach oczekiwania ze strony świata.

Czujemy zarówno ich lekkość jaki i ciężar, podczas gdy wpatrujemy się w nieprzewidziane przybycie *małego obłoku* (zapowiadającego obfity deszcz 1 Krl 18,44). Niepozorne ziarno nowiny które nie ma być utrzymywane w milczeniu. Życie konsekrowane przeżywa czas wymagających przemian i nowych wymagań. Kryzys

jest stanem, gdy jesteśmy wezwani do praktykowania ewangelicznego rozeznania, okazją do wybierania mądrze (...) mając w pamięci to, że historia może być wystawiana na pokusę zatrzymywania więcej niż będzie użyteczne.

Życie konsekrowane jest jak przekraczanie rzeki (...) *Kairos*, co wymaga wyrzeczeń i wzywa by pozostawić za sobą to co znane a podjąć długą i trudną podróż, jak Abraham do kraju Kanaan...”

Aby przejść w poprzek tej rzeki, przyjmijmy w święto 2 lutego 2015, pierwszą z „prowokacji Papieża Franciszka”, która zamyka ten list: „Gdy Pan pragnie powierzyć nam misję, pragnie nam dać jakieś zadanie, On przygotowuje nas abyśmy zrobili je dobrze (...) najważniejszą częścią tego nie jest spotkanie z Panem ale cała droga, dzięki której docieramy do misji którą Pan nam powierza. To jest owa różnica między misją apostołską daną nam przez Pana, a ludzką powinnością, szlachetną, dobrą. Gdy Pan daje misję, On zawsze wprowadza nas w proces oczyszczenia, rozeznania, posłuszeństwa, modlitwy”.

Towarzysząc Wam wszystkim w tej podróży

O. Giovanni PERAGINE ccrsp, Przewodniczący i Komitet wykonawczy;
S. Josyane CLUZEL, Sekretarz Generalna i Sekretariat Generalny

SŁOWACJA – CAŁY ROK TRWA DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Światowy Dzień Życia Konsekrowanego na Słowacji nie ogranicza się tym razem tylko do święta Matki Boskiej Gromnicznej – powiedziała w miejscowej telewizji jedna z tamtejszych zakonnic. Dzięki Papieżowi Franciszkowi, który podarował Kościołowi Rok Życia Konsekrowanego, trwa on 430 dni.

Przez cały ten czas poszczególne zakony Słowacji pełnią swoisty dyżur modlitewny, modląc się każdego dnia w wyznaczonej wcześniej wspólnotnie za pozostałe zgromadzenia zakonne.

Zakony zaproponowały również nową ofertę medialną pod hasłem „Na 5 minut z nami”. Każdego tygodnia przez cały Rok Życia Konsekrowanego jest dostępny w mediach katolickich i w internecie nowy pięciominutowy film, którego bohaterką lub bohaterem jest osoba zakonna ze

swoim świadectwem i charyzmatem wspólnoty, w której żyje.

Są także katechezy w szkołach, misyjne SMSy i wędrująca wystawa fotografii ze wstrząsającym świadectwem prześladowanych w czasach komunizmu zakonnic.

Na Słowacji działa obecnie ok. 1400 zakonników i ponad 2600 sióstr zakonnych – w tym ponad 50 klauzuryowych w 7 klasztorach. Niektóre zgromadzenia, m.in. siostry Matki Bożego Miłosierdzia, elżbietanki, pallotyni, marianie, saletyni czy salwatorianie, realizują swoje charyzmaty i działają na Słowacji po raz pierwszy w historii swoich zakonów – dopiero po 1989 r. Za: [Radio watykańskie](#)

W KANADZIE NOWY BISKUP MICHALITA

31 stycznia Papież Franciszek mianował ks. Józefa Andrzeja Dąbrowskiego (proboszcza parafii Najświętszej Maryi Panny w London i przełożonego Północnoamerykańskiej Wiceprowincji Zgromadzenia św. Michała Archanioła) biskupem pomocniczym

diecezji London, jednej z największych diecezji anglojęzycznych w Kanadzie.

Biskup elekt Józef A. Dąbrowski urodził się 17 lipca 1964 roku w Wysokiej Strzyżowskiej na Podkarpaciu, jako drugie z pięciorga dzieci Czesławy i Ludwika. Wychował się w bardzo religijnej rodzinie, w której pobożność, prawość, pracowitość oraz miłość Boga i bliźniego stanowiły najwyższe wartości.

W życiowych wyborach młodego Józefa A. Dąbrowskiego znacząca rolę odegrali także gorliwi kapłani, zwłaszcza jego wujek ks. Franciszek Podsiadło oraz michalicki misjonarz ks. Zdzisław Kruczek, który zainspirował Biskupa Nominata posługą ludziom ubogim, pozostającym na marginesie społeczeństwa i emigrantom.

Po ukończeniu szkoły średniej prowadzonej przez księży michalitów w Miejscu Piastowym, Józef Dąbrowski postanowił wstąpić do Zgromadzenia św. Michała Archanioła. Po ukończeniu nowicjatu i odbyciu rocznej praktyki w Polsce, został wysłany do Włoch, aby kontynuować naukę w Instytucie Filozofii i Teologii św. Piotra w Viterbo, którą uwieńczył tytułem magistra przyznanym przez Papieski Uniwersytet św. Anzelma w Rzymie w 1991 roku.

BISKUP ELEKT JÓZEF DĄBROWSKI CSMA

Biskup elekt, jeszcze jako kleryk, miał zaszczyt kilka razy służyć do Mszy świętych, które sprawował ówczesny papież św. Jan Paweł II. Później, już jako kapłan, wiele razy koncelebrował z Papieżem Polakiem Eucharystię. Jak twierdzi Nominat te spotkania ze Świętym Papieżem pozostawiły w nim niezatarte głębokie znamię.

Ks. Józef A. Dąbrowski przyjął święcenia kapłańskie w Papieskim Sanktuarium Santa Maria ad Rupes we Włoszech 4 maja 1991 roku. Cztery dni później otrzymał od przełożonego generalnego dekret przydzielający go do Wspólnoty Księża Michalitów w London w Kanadzie. Swój pobyt w tym kraju rozpoczął od kursu języka angielskiego, który odbył w Fanshawe College. Następnie został mianowany wikariuszem w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w London, gdzie pracował od 1992 do 1993 roku, po czym został przeniesiony do parafii St. Michael w Leamington. Tam posługiwał do 1996 roku. Później przez rok (1996-1997) pracował w parafii Piusa X (obecnie Świętej Rodziny) w London, a od 1997 roku w parafii Najświętszej Marii Panny w London, w której od roku 1998 do dziś pełnił posługę proboszcza.

Ks. Józef A. Dąbrowski z ogromnym zaangażowaniem i poświęceniem posługiwał zarówno we wspólnotach michalickich, jak w diecezji. Stąd jest dobrze znany w kanadyjskim środowisku kapłanów diecezji London. Swoim doświadczeniem służył w kilku diecezjalnych komisjach, takich jak: the Ministry to Priests, the Council of Priests, the Cemetery Advisory Board i the Linguistic Communities. 16 czerwca 2013 roku ks. Dąbrowski został mianowany przełożonym Północnoamerykańskiej Wiceprovincji Zgromadzenia św. Michała Archanioła.

Biegłe posługuje się językiem angielskim, polskim i włoskim. Zna także język rosyjski, łaćniński i hiszpański. Lubi podróże i grę na gitarze. Interesuje się także sportem, zwłaszcza siatkówką, narciarstwem, tenisem, piłką nożną. Jest fanem drużyny piłkarskiej AS Roma!

Oświadczenie biskupa elekta Józefa A. Dąbrowskiego

Chciałbym wyrazić Bogu podziękowanie za dar wezwania mnie do służby Kościołowi, ludowi Bożemu, Wspólnocie Księża Michalitów i moim braciom kapłanom. Kiedy zostałem wyświęcony na kapłana, ok. 24 lata temu, nigdy bym nie przypuszczał, że pewnego dnia zostanę biskupem.

Zostałem powołany na ten urząd w roku poświęconym życiu konsekrowanemu oraz w święto św. Jana Bosco, co wydaje się prawdziwie znakiem opatrnościowym. Jestem dumny z pracy z naszych księży diecezjalnych, którzy pielęgnują wiarę katolicką oraz z powołań kapłańskich i zakonnych naszej młodzieży.

Modłę się, aby Bóg nadal błogosławił mnie, a także moją posługę i udzielał mi wiedzy, mądrości i współczucia wymaganego, by służyć ludziom w tej ogromnej diecezji London. Rozpoczynając nowy etap w moim życiu, pragnę ofiarnie i owocnie współpracować Biskupem Ordynariuszem, aby służyć wiernym naszej diecezji.

Wyrażam także moją głęboką wdzięczność i cześć Ojcu Świętemu Franciszkowi oraz naszemu Biskupowi Ordynariuszowi Ronaldowi Piotrowi Fabbro za zaufanie, jakim mnie obdarzono.

Zacznę ten nowy czas w moim życiu pewien, że modlitwy Ojca Świętego, wspólnoty Księża Michalitów, diecezji, rodzin parafialnych, mojej rodziny i przyjaciół, będą mi nieustannie towarzyszyć. Bez świadomości tego wsparcia nie byłbym w stanie zaakceptować tej odpowiedzialności. Za: www.michalici.pl

900-LECIE OPACTWA W CLAIRVAUX

W 2015 r. przypada 900. rocznica założenia przez św. Bernarda słynnego opactwa cystersów w Clairvaux we francuskim regionie Szampania.

Z tej okazji władze departamentu Aube wraz z ministerstwem kultury przygotowały jubileuszowy rok wydarzeń kulturalnych dotyczących opactwa.

Podjęto m.in. cyfryzację jego zasobów archiwalnych, znajdujących się w zbiorach departamentu. Dostępne jest już ponad 68 tys. dokumentów, w tym 1700 rękopi-

sów. Do 2019 r. gotowa będzie cała wirtualna biblioteka Clairvaux.

Od czasów rewolucji francuskiej z końca XVIII w. w Clairvaux nie ma już mnichów. W 1808 r. Napoleon zamienił je w największe więzienie Francji. W części po-

mieszceń nadal odbywa karę 145 osadzonych z długoletnimi wyrokami. Dopiero w 1985 r. historyczną część opactwa udostępniono zwiedzającym, których co roku przybywa tu około 20 tys. W czerwcu ma zostać otwarta nowa trasa jego zwiedzania.

Na wielkiej wystawie nt. Clairvaux, jaka od czerwca do listopada będzie czynna w Troyes, znajdzie się m.in. trójwymiarowa rekonstrukcja opactwa. W samym Clairvaux natomiast planowany jest festiwal muzyczny. Odbędzie się tam również spotkanie przełożonych opactw i klasztorów cysterskich z całego świata.

Za: www.deon.pl

Zapowiedzi wydarzeń

PO RAZ TRZECI RUSZA AKCJA „WYŚLIJ PĄCZKA DO AFRYKI”

Kapucyni po raz trzeci organizują akcję pomocy misjonarzom pod hasłem „Wyślij pączka do Afryki”. W „tłusty czwartek” będzie można finansowo wesprzeć charytatywne, edukacyjne i religijne projekty polskich zakonników z Republiki Środkowoafrykańskiej i Czadu.

„W Tłusty Czwartek – pączkujemy! Zamiast zjadać się pączkami, możesz podzielić się nimi z głodnymi dziećmi w Afryce – zachęca Piotr Gajda. – A jeśli nie możesz oprzeć się pączkom, to kupuj te afrykańskie – urosnie ci serce, a nie brzuch – dodaje koordynator projektu „Wyślij pączka do Afryki”.

Celem akcji jest pomoc humanitarna dla mieszkańców Republiki Środkowoafrykańskiej i Czadu oraz wsparcie projektów edukacyjnych i religijnych prowadzonych przez pracujących tam polskich kapucynów.

Organizatorzy akcji zachęcają, by zaoszczędzone na pączkach w „tłusty czwartek” pieniądze przekazać potrzebującym w Afryce albo kupować specjalne pączki, z których dochód sfinansuje misyjne projekty. Można to zrobić na kilka sposobów: np. odwiedzić w „tłusty czwartek” cukiernię, która bierze udział w akcji lub samodzielnie upiec pączki, poczęstować nimi swoją rodzinę czy kolegów w pracy i zebrać od nich datki. Misjonarzom można też pomóc bez wychodzenia z domu – kupując e-pączka za pośrednictwem strony: www.paczek.kapucyni.pl.

Specjalna zachęta skierowana jest do nauczycieli i uczniów, aby włączyli się w „pączkowanie” w swoich szkołach. W zeszłym roku do akcji włączyło się 130 placówek. W sumie uczniowie uzbierali ponad 130 000 zł.

W tym roku fundusze zebrane w czasie akcji zostaną przeznaczone na kilka projektów prowadzonych przez polskich kapucynów w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej. Chodzi o budowę trzech szkół (Kpakali, Dongue Yoyo i Bam) i trzech kaplic (Bilseme, Monts de Lam, Kowone). Społeczności tych miejscowości czynnie włączają się w realizację tych projektów – przygotowanie cegieł, kamieni, piasku.

Zakonnicy podkreślają, że te działania integrują też miejscową ludność. Siódmy projekt dotyczy finansowania działalności Punktu Socjalnego dla Ubogich Caritas w Ngaoundaye w RŚA, gdzie pracuje br. Benedykt Pączka. Łączny koszt wszystkich projektów to ponad 400 tys. zł.

W ub. roku do akcji włączyło się 130 szkół, 30 kawiarni i 4000 osób z całej Polski. W sumie uzbierano ponad 290 tys. zł. Z tych środków zakupiono kilka ton pomocy

humanitarnej (leków, mleka w proszku, kaszek modyfikowanych dla dzieci) a także bidony na wodę, koce, odzież, żywność długoterminową, artykuły szkolne, narzędzia stolarskie, sprzęty gospodarstwa domowego. Znaczną część pieniędzy przekazano bezpośrednio misjonarzom, żeby na miejscu mogli zakupić żywność oraz materiały budowlane do odbudowy domów po rebelii.

Przypomnijmy, że ta część Afryki nękana jest przez bratobójcze walki rebeliantów. To właśnie w tej części kontynentu porwany został ks. Mateusz Dziedzic, który szczęśliwie został uwolniony pod koniec ubiegłego roku.

Szczegóły dotyczące akcji, tego kto i jak może się w nią zaangażować, a także pełny opis projektów, na które zbierane są w tym roku środki znajdują się na stronie: www.paczek.kapucyni.pl.

Nazwa akcji pochodzi od nazwiska misjonarza, który jeszcze przed wyjazdem na misję organizował akcję „Benedykt Pączka zaprasza na Pączka”. Jej celem było pozyskanie środków na otwarcie pierwszej w Republice Środkowoafrykańskiej i Czadzie szkoły muzycznej. Zakonnik od września 2013 r. pracuje w miejscowości Ngaoundaye w RŚA, gdzie jako misjonarz głosi Ewangelię, ale często jego obecność wykracza poza zadania związane z posługą kapłańską. Kapucyni dokarmiają i kształcą osierocone dzieci, kopią studnie w wioskach, w których nie ma dostępu do bieżącej wody oraz budują szkoły, bo jak twierdzą, edukacja jest jedyną szansą na zmianę w sercu Afryki. Za: www.deon.pl

Odeszli do Pana

ŚP. O. STEFAN ROŻEJ (1932-2015) OSPPE

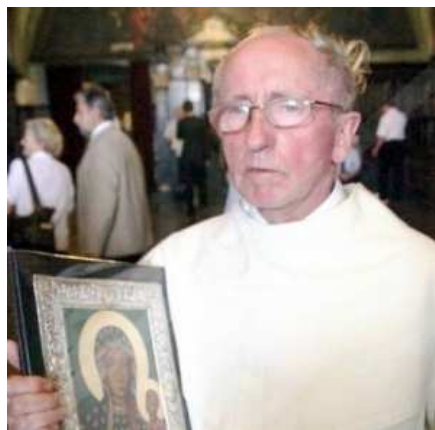
Z zalem zawiadamiamy, że 29 stycznia 2015 r., w godzinach popołudniowych, w wieku 82 lat, zmarł o. Stefan Rożej, paulin. Był filologiem i historykiem Kościoła. Przez wiele lat pracował w duszpasterstwie na Jasnej Górze, Warszawie i Lublinie, a także angażował się ponad 30 lat w dziele Ewangelizacji w ramach Drogi Neokatechumenalnej. Był jednym z pierwszych prezbiterów Drogi Neokatechumenalnej w Polsce, jej wieloletnim katechistą wędrownym. Posługiwał wielu wspólnotom w kraju i za granicą. Swoje zakonne życie spędził głównie w klasztorach paulinów w Warszawie i Krakowie. W swym dorobku publikacyjnym posiada kilka pozycji książkowych i bardzo wiele artykułów drukowanych w prasie katolickiej.

Absolwent Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Wydziałów filologii polskiej i historii Kościoła, badacz najnowszych dziejów Jasnej Góry i Zakonu Paulinów; podejmował problematykę ikonografii, ze szczególnym uwzględnieniem Obrazu Jasnogórskiej Bogarodzicy. W latach 1970-1982 publikował wiele artykułów na łamach „Tygodnika Powszechnego”, „Więzi” oraz w wydawanym przez Dominikanów miesięczniku „W Drodze”, a także w „Niedzieli” i w „Gościu Niedzielnym”. Z wydanych pozycji książkowych można wymienić m.in. „Bogiem sławiona Maryja” (Rzym 1981); „Panno Święta co Jasnej bronisz Góry”, Pallottinum Poznań 1982; „Poprzez stulecia śladami Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika”, Kraków 1990; „Okaż się nam Matką”, Warszawa 1989; „Jasnogórska Bogarodzica w Drodze”, Częstochowa 1996.

O. Stefan Rożej, syn Józefa i Marianny, urodził się 2 września 1932 r., w Ogonowicach, par. Opoczno. Pierwszą profesję w Zakonie Paulinów złożył 13 sierpnia 1950 r. Święcenia kapłańskie przyjął 6 lipca 1958 r. – został wyswiecony w Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze przez biskupa częstochowskiego Zdzisława Golińskiego.

7 lat temu, 6 lipca 2008 r., o. Stefan Rożej świętował na Jasnej Górze złoty jubileusz kapłaństwa. Jubilat przewodniczył Mszy św. o godz. 11.00 w Kaplicy Matki Bożej. Powiedział wówczas: „Jest prawdą, że Bóg jest Życiem, daje życie, podtrzymuje w życiu i, który przeszedł przez bramy

śmierci, daje życie. I to jest istotny sens, a każdy z nas jest powołany, żeby to Życie głosić. Jedni przekazują życie biologiczne, inni przekazują życie duchowne, a wszyscy żyją ku chwale Bożej i dlatego ta Eucharystia 50-lecia była pełnym wymiarem czasu wprowadzająca do eonu wieczności, bo przejście z życia do śmierci jest bardzo istotnym elementem życia chrześcijańskiego. I ja jestem tego świadkiem i Pan Bóg daje mi siły”. (zobacz krótka relację filmową z jubileuszu o. Rożeja).

Dwa lata wcześniej, 6 lipca 2006 r., o. Stefa Rożej odprawił Mszę św. w Kaplicy Matki Bożej, dziękując za 48 lat kapłaństwa. Powiedział wówczas: „Pracowałem długi czas na Jasnej Górze. To kapłaństwo tu się wypełniało. Tutaj było bardzo dużo pracy: Tysiąclecie Chrztu Polski, czyny soborowe. Mieliśmy bardzo dużo spowiedzi. Tutaj pobiłem rekord życiowy w spowiedaniu – 15 godzin bez wychodzenia z konfesjonau”.

O. Stefan Rożej słynął ze swoistego poczucia humoru. Oto nota autobiograficzna, zamieszczona przez Autora w książce: „Jasnogórska Królowa Polski Matka Jedności”:

Stefan Jan Rożej został obdarowany przez Boga życiem i znalazł się na tej planecie w dniu 2 września 1932 roku. Po skończeniu szkół podstawowych i licealnych w Opocznie, w roku 1950 został przyjęty do Zakonu Paulinów. Po studiach w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie, otrzymał święcenia kapłańskie w dniu 6 lipca 1958 roku w Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze przez pośrednictwo biskupa prof. Zdzisława Golińskiego,

ordynariusza częstochowskiego. Po licznych pracach ewangelizacyjnych na Jasnej Górze, w Warszawie i Krakowie, skończywszy Prymasowskie Studium Życia Wewnętrznego w Stolicy przeszedł do Lublina. Na KUL-u ukończył dwa wydziały – polonistykę i historię Kościoła. Odbił wiele podróży po Europie zachodniej, zdobywając rozeznanie w życiu Kościoła Katolickiego w Belgii, we Francji, Włoszech i Niemczech, ucząc się przy tym języka francuskiego i włoskiego. W doświadczeniach Drogi Neokatechumenalnej pełnił misję ewangelizacyjną na przestrzeni 30 lat, w wielu diecezjach polskich, także w Finlandii i we Włoszech.

Szczególnym odbiorem społecznym cieszyły się publikacje śp. O. Stefana Rożeja. Swoje poglądy prezentował Autor w artykułach publikowanych przez redakcję „Tygodnika Powszechnego”, „Więzi”, „Gościa Niedzielnego”, „Niedzieli”, „Kroniki Rzymskiej”, „Studiów Claromontana” i miesięcznika „Jasna Góra”. Wydał też kilka samodzielnych pozycji i opracowań. Na uwagę zasługują: „Bogiem sławiona Maryja” (Rzym, 1981), „Jasnogórska Bogurodzica w drodze” (Jasna Góra-Częstochowa, 1996), „Okaż się nam Matką” (Warszawa, 1989), „Poprzez stulecia śladami św. Pawła Pierwszego Pustelnika” (Kraków, 1990), „Jasnogórska Hodegetria” (Warszawa, 2001). Należy również wymienić wydany w Rzymie, przy wydatnej pomocy o. Gabriela Lorenca i z inicjatywy o. Józefa Płatka, zbiór homilii i przemówień Jana Pawła II o Matce Bożej Jasnogórskiej obejmujący także okres z czasów posługi duszpasterskiej jako metropolity archidiecezji krakowskiej „Oto Matka Twoja” (Rzym, 1979). Wreszcie trzeba też wspomnieć zbiór poezji o Matce Bożej Jasnogórskiej, pięknie wydany przez Pallottinum w Poznaniu: „Panno święta, co Jasnej bronisz Góry” (Poznań, 1982). Na zakończenie wypada jeszcze wspomnieć dwie pozycje książkowe: Univesum Jasnogórskie i Jak (nie) było początku. (nota biograficzna pochodzi z książki: o. Stefan J. Rożej: „Jasnogórska Królowa Polski Matka Jedności”).

O. Stefan Rożej, jako nieprzeciętny paulin, jest również bohaterem książki – wywiadu pt. „Gepard w habitie” autorstwa Dariusza Kwietnia i Piotra Trzosa, która ukazała się w 2014 r. nakładem wydawnictwa Mateo z Piaseczna. „To po trosze ilustrowana mini biografia paulina Stefa-

na Rożeja (1932 r.) zawarta w rozdziałach Domus/Dom, Ordo/Zakon i Via/Droga Neokatechumenalna, jednak przede wszystkim to przemyślenia charyzmatycznego zakonnika zawarte w rozdziale Vota/Śluby krążące wokół ślubów zakonnych czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, z którymi się zmagał przez całe swe długie życie i z których wywodzi swoje intrygujące spostrzeżenia w kwestiach seksualności, prostoty i wolności chrześcijańskiej” – czytamy w recenzji książki na stronie www.centrumliturgiczne.pl. /zobacz także filmik – recenzję na YouTube/.

Oto fragment recenzji książki „Gepard w habicie”, autorstwa Jarosława Wróblewskiego z Gazety Polskiej:

Zakonnik w drodze

Przez 20 lat wędrował po świecie bez pieniędzy, fascynuje się wszechświatem, a do tego jest znakomitym... zakonnikiem. Ojciec Stefan Rożej jest bohaterem książki „Gepard w habicie” Dariusza Kwietnia i Piotra Trzosa. Ojca Stefana Rożeja, dziś 82-letniego paulina, interesuje biblistyka, poezja, ale także fizyka i astronomia. W swoim klasztornym pokoju rozwieszał plakaty nieba i kosmosu. „Fascynował mnie wszechświat, jego olbrzymi bezkres. I ta przestrzeń, która pozwala się temu światu ujawnić, zaistnieć. Wszechświat jest tak ogromny, a Bóg jest tak hojny w swoich inicjatywach. Ta fascynacja astronomią wynikała z podziwu dla wielkości Boga. A Biblia jest źródłem prawdziwej wiedzy. Kto legitymuje się biblistyką, czyli wiedzą biblijną, ten opiera się na pewnych źródłach objawienia Bożego” – wyznaje. Siłą książki jest szczerść duchownego. Pytany, czy żałował kiedyś swojej decyzji, że jest zakonnikiem, mówi,

że w czasie kryzysu, kiedy życie mu dokużyło, takie myśli przelatywały przez głowę, ale nie zostawały w niej na stałe. „Nie mam poczucia, że przegrałem życie” – podkreśla. O początku formacji w zakonie jasnogórskich paulinów mówi: „Po pierwsze ważna była moja relacja osobista do Matki Bożej na Jasnej Górze. Po drugie, byłem zafascynowany tym, że w czasie tego przeokropnego komunizmu, mogłem się skryć niejako w Kościele, który posiadał prawdę. [...]Miałem duże zaufanie do Kościoła jako instytucji, która nie kłamie. Bo wszędzie wokół były kłamstwa, fałsz komunizmu. A Kościół był prawdziwy. I byłem szczęśliwy z tego powodu”. Opowiada też o kontaktach ze Służbą Bezpieczeństwa przy okazji pielgrzymek na Jasną Górę, gdy bezpieka chciała użyć od niego listę pątników. Powiedział wtedy: „Judaszem nie będę” [/gpcodziennie.pl/](http://gpcodziennie.pl/). Za: www.jasnagora.com

ŚP. KS. EDWARD CIEŚLA (1936-2015) MS

Z żalem oraz z nadzieją na spotkanie w wieczności informujemy, że 3 lutego br. zmarł nasz współbrat ks. Edward Cieśla MS.

Ks. Edward urodził się 22 października 1936 r. w Widaczowie, w obecnym powiecie przeworskim. Był synem Karola i Stefania zd. Małachowska. Chrzest przyjął dwa dni po narodzeniu w parafii pw. św. Andrzeja Apostoła w Jaworniku Polskim w archidiecezji przemyskiej.

Nowicjat w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy Saletynów rozpoczął 8 września 1952 r. w domu macierzystym w Dębowcu. Pierwszą profesję zakonną złożył 8 września 1953 r. w Dębowcu, natomiast śluby wieczyste 27 października 1957 r. w Krakowie. Święcenia kapłańskie otrzymał 20 października 1959 r. w kościele św. Anny w Krakowie z rąk kardynała Karola Wojtyły.

W latach 1962-65 był wikariuszem w Trzciance, następnie przez rok pomagał w Kancelarii Apostolskiej w klasztorze w Dębowcu. W latach 1966-68 był duszpasterzem w parafii w Rzeszowie, a przez kolejny rok w Kuźnicy Czarnkowskiej. Do klasztoru w Dębowcu

powrócił w 1969 r. jako misjonarz i rekolekcjonista.

W latach 1970-73 był superiorem wspólnoty zakonnej i rektorem kościoła św. Norberta w Krakowie. Przez kolejne 7 lat pełnił funkcję proboszcza w parafii w Dębowcu. W latach

1980-83 był katechetą i wikariuszem w parafii w Kobylance. Następnie od roku 1983 do 1986 był superiorem wspólnoty zakonnej i proboszczem w parafii w Rzeszowie. Przez kolejny rok był katechetą i wikariuszem w parafii w Krakowie na os. Cegielniana. Od roku 1987 do 1989 był misjonarzem i rekolekcjonistą z siedzibą w klasztorze w Dębowcu. W latach 1989-95 ponownie pełnił funkcję proboszcza w parafii w Dębowcu. Przez następny rok był rezydentem i pomagał w duszpasterstwie w parafii w Warszawie. Jego ostatnią placówką był klasztor w Dębowcu, w którym jako rezydent przebywał od 1996 r., wpiern pomagając w Kancelarii Apostolskiej, później jako jeden z seniorów wspólnoty zakonnej.

Ks. Edward Cieśla MS zmarł 3 lutego 2016 r., mając 79 lat, w 62 roku profesji zakonnej i 56 roku kapłaństwa. Prosimy o modlitwę w jego intencji.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

Za: www.saletyni.pl

OFERTA TELEFONII KOMÓRKOWEJ I INTERNETU MOBILNEGO DLA ZGROMADZEŃ ZAKONNYCH MĘSKICH I ŻEŃSKICH W POLSCE

Abonament = 21,00 zł (netto) miesięcznie – w cenie abonamentu:

- Nielimitowane rozmowy do Orange i na telefony stacjonarne
- Nielimitowane rozmowy do wszystkich sieci komórkowych w Polsce
- Nielimitowane SMS-y i MMS-y do wszystkich sieci komórkowych w Polsce
- 1 GB internet w telefonie

Strefa Biznes Roaming = 0,00 zł

- Połączenia wychodzące w roamingu = 0,35 zł (dzwonienie z zagranicy)
- Połączenia przychodzące w roamingu = 0,10 zł (odbieranie rozmowy zagranicą)
- Połączenia międzynarodowe = 0,35 zł (dzwonienie z Polski za granicę)

Warunki:

- Umowa standardowa zawierana na 24 miesiące.
- Przy przedłużaniu umów, czas trwania umowy określany jest indywidualnie dla każdej Prowincji (podmiotu) – szczegóły u p. Katarzyny
- Zakup aparatów telefonicznych – według cennika obowiązującego: Pakiet Firmowy 35-44 zł.

Dodatkowo:

- Internet mobilny **6 GB w cenie 19,00 zł** – na oddzielnej karcie SIMDATA – z modemem HUAWEI E3372 (można wybrać również inny modem, inny pakiet, ustalenia z p. Katarzyną)
- Oferta utrzymaniowa – obowiązywała nas dotychczas – przy zobowiązaniu na SIM – możliwa do realizacji po uzgodnieniu warunków z opiekunem i negocjowana dla każdego podmiotu
- Pomoc opiekuna (p. Katarzyna) przy przeniesieniu numerów na kartę w wyjątkowych sytuacjach (dla rezygnujących abonamentu)
- Możliwość zakupu sprzętu elektronicznego po atrakcyjnych warunkach – informacje u p. Katarzyny

Za obecną ofertę odpowiada, informacji udziela:

Katarzyna Balion
Opiekun Klienta Biznesowego
e-mail: Katarzyna.Balion@orange.com

Oferta jest skierowana do jurysdykcji zakonnych a nie do pojedynczych osób konsekrowanych. Informacje o szczegółach oferty można uzyskać u Ks. Piotra Cieplaka MS, ekonoma KWPZM lub O. Zdzisława Tokarczyka OFMCap, jego zastępcy, pisząc na adres: ekonom.konsulty@op.pl